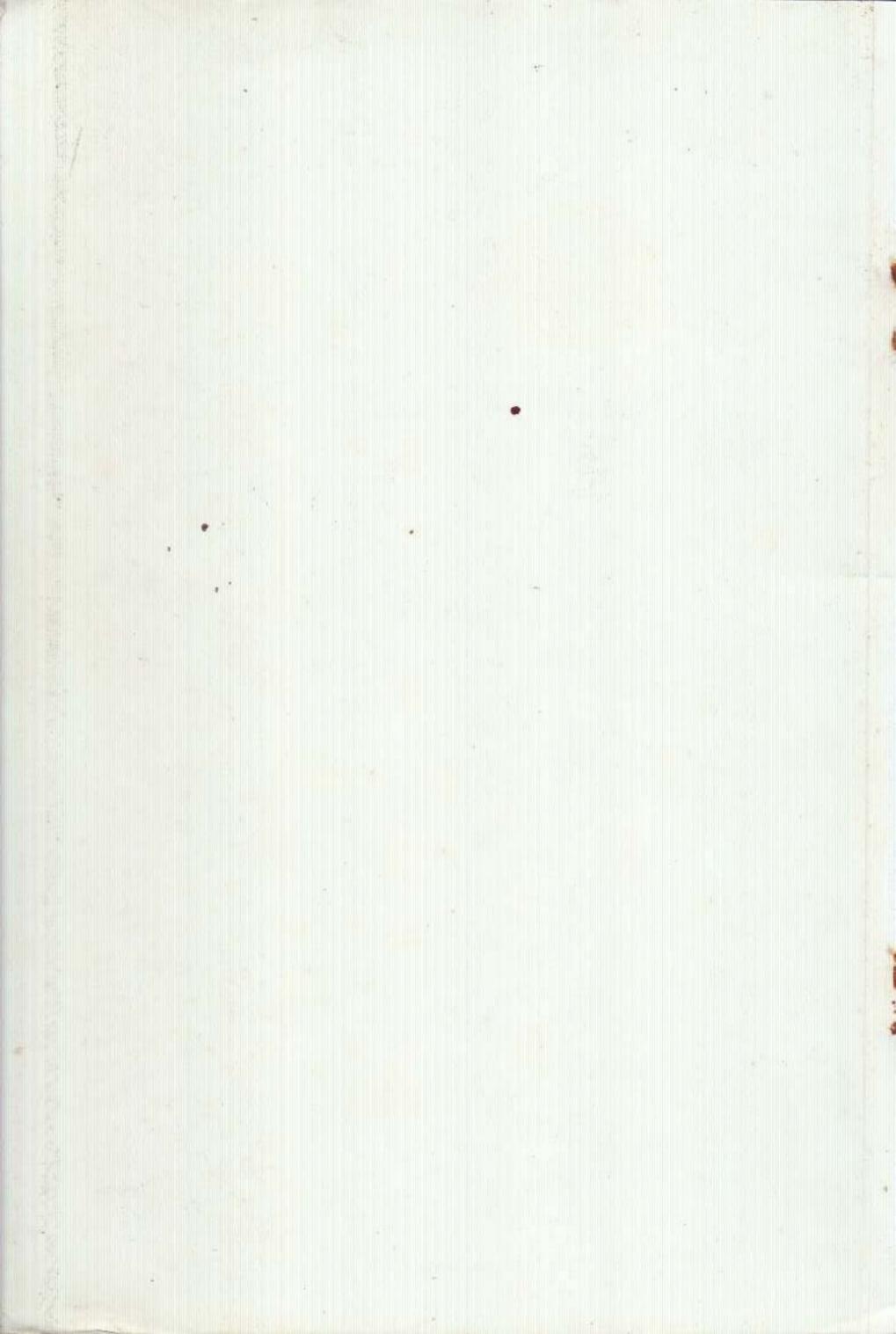

2 . நின்ற

கனவுப் புக்கள்

கனவுப் பூக்கள்

0-0-57008-229-NB2

2. ந்சார்

நூலின் பெயர்:	கனவுப் பூக்கள்
ஆசிரியர்:	உ. நிசார்
உரிமை:	திருமதி. முபீதா நிசார்
முதற்பதிப்பு:	2005 மார்ச்
கனினி அச்சுப்பதிப்பு:	M.J.M அச்சகம் 119, பிரதான வீதி, மாவனல்லை
ஆட்டைப்படம்:	ஆலேசனை M.T.M. அனஸ்
வடிவமைப்பு:	ரிஸ்வி நிசார்
விலை: ரூ.	130.00

ISBN 955-99075-0-9

சமர்ப்பணம்

உமது உழைப்பை
எனது இலட்சியங்கள்

ஈடேற்

அர்ப்பணம் செய்த
என்

அருமைத் தந்தை

இ. ஹாயிது வெப்பை மக்ஞிசக்திர்கு
இந்துால்
சமர்ப்பணம்

இதழ்கள் . . .

நானிலத்தில் பூத்த	1	புடம் போட்டுக்	
நறுமலர்		கொள்ளும் பூமி	45
எங்கள் நாடு		உலகம் ஏரிகிறது	47
சிறீ ஸங்கா	4	மாபியாக் கரங்கள்	49
அன்னைக்கு ஓரிடம்	6	இரவு சிலிர்த்தது	51
பாலைவனப் பயணி	10	ஆபத்துதவிகள்	52
சுமை தாங்கி	11	எல்லைகள்	53
புதுக்கவிதை	12	மக்களின் வினை	55
தரிசனம்	13	நெடுஞ்சாலைகள்	57
வெண்புறா பறக்க...	14	மாப்பிள்ளைகள் விலை	
எது மங்கலம்?	17	போகிறார்கள்	58
அவர்கள் யார்?	18	வீதிச் சிறுவர்கள்	60
கொடிகள்	20	ஏழைகள்	61
மணைவி	22	பதவிகள்	63
காட்டினில் பூத்த		ஆப்த நண்பர்கள்	65
நிலவுப் பூ	24	காலமே பதில்	
புதிர்	27	சொல்லட்டும்	66
சுனாமி: கடலுடன் ஒர்		காதல் ஒவியமே!	68
ஒப்பந்தம்	28	தியாகப் பூக்கள்	71
மழை	31	அந்திமழை	74
இரவு அமுதது	32	பெருமை	76
ஓ... என் கிராமமே!	34	அந்தி வெயில்	
கனவுப் பூக்கள்	37	மங்கலானது	78
அவர்கள் வருவார்கள்	40	காதல் ஒரு சக்தி	79
அந்தியும் சந்தியும்	42	சமதர்மம்	82
பயணம்	43	விளக்குகள்	84
		ஆஹாவது அறிவு	85
		அவனது ஆசை	88

முன்றுறை

எனது மெளனம் கலைந்தது

மொழி இறைவனால் மனிதர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட மாபெரும் அருட்கொட்டகளுள் ஒன்றாகும். அன்று முதல் மனிதர்களின் கருத்துப்பறிமாறல்களுக்கும், ஒருவரையொருவர் புரிந்துகொள்வதற்கும் மொழிகளே மனிதர்களுக்குப் பேருதவி செய்துள்ளன. இறைவன் கூடத் தன் அடியார்களுக்கு வேதங்களை அறிவிக்க மொழிகளையே ஹடகங்களாக்கிக் கொண்டுள்ளான்.

மனித நாகரீகங்கள் வளர, மொழிகளும் வளர்ந்துள்ளன. மொழிகள் வளர மனித அறிவு வளர்ந்துள்ளது. மனித அறிவு வளர்ந்ததனால் மற்றைய உயிரினங்களை மிஞ்சி மனிதன் உலகில் இன்று ஆட்சி புரிகின்றான்.

பல்லாண்டு காலங்களாக, ஆற்று நீரில் உருண்டு வரும் கற்கள் காலப்போக்கில் உருண்டை வடிவம் பெற்று பளபளப்படவது போல மனிதர்கள் பேசிய மொழிகளும் நாளடைவில் மென்மையாகி, நளினமாகி அது அடைந்த முதிர்ச்சியே கவிதை வடிவமாகும். அந்தக் கவிதை வடிவம் தமிழ் கவிதைகளைப் பொறுத்து இந்த 21ம் நூற்றாண்டுக்கு ஏற்ற வகையில் புதுக்கவிதை வடிவில் புதுக்கோலம் பூண்டுள்ளது.

அவ்வாறு நானுக்கு நான் புதுக்கோலம் பூணும் புதுக்கவிதைகளை 1975 இலிருந்து எழுத நானும் பங்களிப்புச் செய்தமை குறித்து இன்று நான் பெருமிதம் அடைகிறேன்.

சிறு வயது முதல் சிங்கள மொழி மூலம் நான் எனது கல்வியைத் தொடர்ந்தாலும் எனது தாய் மொழியான தமிழ்மொழி அறிவைப் பெற்றுக்கொள்வதிலும் சிறு வயது முதல் எனக்கு

ஆர்வமிருந்தது. அதனால் அவ்விரு மொழிகளையும் சமகாலத்தில் நான் கற்றுத் தேர்ந்தேன். என்றாலும் எனது கவிதையுணர்வுகள் சிங்கள மொழி மூலமே வெளியாகின. அப்போது சிங்கள மொழியில் நான் பல கவிதைகளைப் படைத்தேன். ஆனால் அன்று அவற்றுக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் தர எவரும் முன் வரவில்லையாதலால் என் ஆற்றல்கள் மழுங்கிவிட்டன.

என்றாலும் நான் ஒர் இளம் கணித ஆசிரியனாக 1979ம் ஆண்டு அட்டாளச்சேனை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் பயிற்சி பெறச் சென்ற போது அங்கிருந்த சூழல் என் எழுத்துணர்வுகளைத் தூண்டிவிட்டது. அதன் பயனாக, நான் பல சிறுகதைகளையும், கவிதைகளையும் படைத் தேன். அப்பொழுது அட்டாளச்சேனை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றிய அ.ஸ அப்துல் ஸமத் அவர்கள் எனக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளித்தார். இச்சமயத்தில் அவரை நன்றியுடன் நினைவு கூறக்கடமைப்பட்டுள்ளேன். அத்துடன் உள்ளத்தை உதைக்கும் கவிதையுணர்வுகளை வெளியே கொண்டு வந்து அவற்றுக்கு எழுத்துருவம் கொடுக்கத் தாய்மொழியே சிறப்பானது என்பதையும் அப்போது நான் உணர்ந்தேன்

1975 முதல் 1993 வரை இலக்கியப் பணியில் ஈடுபட்ட நான் பல கவிதைகளையும், சிறுகதைகளையும் படைத்து அப்போதைய பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும் எனது வாசகர்களுக்கு வழங்கினேன். உடனுவரை நிசார், உ.நிசார், எ.ச.எல் முறைம்மது நிசார், என்ற பல பெயர்களில் எனது ஆக்கங்கள் அப்போது வெளிவந்துள்ளன. அத்துடன் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன முஸ்லிம் பிரிவிலும் எனது கவிதைகள் ஒலிபரப்பப்பட்டுள்ளன. ஆனால் ஒரு சில காரணங்களினால் காலப் போக்கில் நான் மௌனமடைந்துவிட்டேன். என்றாலும் நாகரிகப் போர்வைகளைப் போர்த்த நம் இளைஞர்கள் மத்தியில் பண்பாடுகள் அழிந்து, மனித நேயங்கள் அருகி, உள்ளங்கள் வன் மையடைந் து அவர்கள் மத்தியில் வளரும்

அமைதியின்மையைக் காணும்போது எனது மௌனம் கலைந்து விட்டது. என் உள்ளத்து உணர்வுகளின் சலன அலைகள் கவிதை வடிவங்களாயின.

காலத்துக்கு ஏற்றவை நிலைத்து நிற்பது போல இன்று புதுக்கவிதையும் தமிழக் கவிதையுலகில் காலுான்றி நிற்கிறது. இன்றைய நவீன உலகில் மனிதன் நாளாந்தம் பெறும் அனுபவங்களை விளங்கிக்கொள்ள புதுக்கவிதைகள் களம் அமைத்துத் தருகின்றன. யாப்பு விதிகளை மீறிய எளிமை புதுக்கவிதைகளில் காணப்படுகின்றன. என்றாலும் அதன் வளர்ச்சியுடன் படிமம், குறியீடு, கூர்மை, சுருக்கம், இருண்மை போன்ற தனித்தன்மைகள் புதுக்கவிதைகளின் அழகு நடையை மேலும் மெருகூட்டுகின்றன.

பொதுவாக இளைஞர்கள் எப்போதும் பழையமையை ஒதுக்குபவர்கள். புதுமையை ஆதரிப்பவர்கள். அதனால் 21ம் நூற்றாண்டில் வாழும் இன்றைய இளைஞர்களுடன் உரையாட, எனது உள்ளத்தில் உதித்த நல்லெண்ணங்களை அவர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ள இப் புதுக்கவிதைத் தொகுதியின் மூலம் நான் முயற்சி எடுத்துள்ளேன். பல் வேறு தலைப்புக்களினாலான விடயங்கள் புதுக்கவிதைகள் மூலம் அவர்கள் முன் வைக்கப்படுகின்றன.

எனவே, எனது இக்கவிதைத் தொகுதியில் ஏதாவது ஒரு கவிதையை வாசிப்பதன் மூலம் இளைஞர்களது உள்ளங்கள் மென்மையடையுமானால், செயல்கள் பண்படுமானால் அவர்கள் மத்தியில் மனித நேயங்கள் வளருமானால் எனது இந்த முயற்சியில் நான் பெருமகிழ்ச்சியடைவேன்.

எழுத்துலகில் முத்திரை பதிக்க வேண்டுமென்று சிறு வயது முதல் எனக்கிருந்த ஆசை இன்று நிறைவேறுவதையிட்டு நான் ஆனந்தமடைகிறேன். அதற்குக் களம் அமைத்துத் தந்த பலருக்கு நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இக்கவிதைத் தொகுதிக்கு மனமுவந்து அணிந்துரை வழங்கிய கலாபூஷணம் ஜனாப் எம்.வெ.எம்.மீது (B.A.Dip in Edu-TESL) அவர்களுக்கு முதலில் நன்றி கூறுகிறேன். ஆசியுரை வழங்கிய பதுரியா மத்திய கல்லூரி அதிபர் ஜனாப் எம்.ஜே.எம். நயீமுதீன் (B.Com.Dip in Edu, D.S.M) அவர்களும் எனது நன்றிக்கு உரித்தானவரே. என்னைப் பற்றிய அறிமுகவுரையொன்றை வழங்கிய பேராதனைப் பல்கலைக்கழக அரசுவியல்துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் என்.பி.எம். சைபுதீன் (M.A.) அவர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். இப்பணியில் என்ன ஊக்குவித்து, எனக்குப் பல வழிகளில் உதவிய நண்பர் ஜனாப்.எம்.கே. தையுப்கான் அவர்களுக்கும், நான் எழுதிய கவிதைகளை செவ்வைப்பார்த்து ஆலோசனைகள் வழங்கிய ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியை ஹாஜா ஹாசைமா காதர் (B.A.Dip in Edu) அவர்களுக்கும், ஆசிரியை திருமதி. ஆர். வசீரா பீபி (B.A.Dip in Edu) அவர்களுக்கும், அட்டைப்படத்தை அமைக்க ஆலோசனை வழங்கிய சித்திர ஆசிரிய ஆலோசகர் நண்பர் ஜனாப்.எம்.ரீ.எம் அனஸ் அவர்களுக்கும், அதனைத் திறம்பட அமைத்துத் தந்த எனது மகன் ரிஸ்வி நிசார் அவர்களுக்கும், நான் எழுதும் கவிதைகளை உடனுக்குடன் வாசித்து என்னைப் பல வழிகளிலும் ஊக்குவித்த எனது மகள் ரிஸ்வியா நிசார் அவர்களுக்கும் எனது மனதார நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். அத்துடன் இந்நூலினை குறுகிய காலத்தில் சிறப்புடன் பதிப்பித்து தந்த S.J.M பதிப்பகத்தாருக்கும் எனது நன்றிகள்.

இது போன்ற பல கவிதைத் தொகுதிகளை வெளியிட வல்ல இறைவனின் அருளை வேண்டுவதோடு, இக்கவிதைத் தொகுதி பற்றிய வாசகர்களாகிய உங்கள் விமர்சனங்களையும், ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களையும் எதிர்ப்பார்க்கிறேன்.

உ. நிசார்

இல.70/3, புதிய கண்டிப் பாதை,
மாவனஸ்லை.

அணிந்துரை

உநேவரை, முறுத்தகலூமுளையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டு தற்போது பதுரியா மத்திய கல்லூரியில் பகுதித் தலைவராகச் சேவையாற்றி வரும் ஜனாப் உ.நிசார் அவர்கள் வெளியிடும் “கனவுப் பூக்கள்” என்னும் கவிதைத் தொகுதிக்கு ஒர் அணிந்துரை வழங்குவதில் பெருமிதமடைகிறேன்.

கவிதைத் துறையில் எனக்கிருக்கும் ஈடுபாடும், ஆர்வமும், அனுபவமும் கவிஞர் உ.நிசார் அவர்களின் கவிதைகளைப் பிரசரத்திற்கு முன்பு வாசித்து, இரசித்து சில விமர்சனக் கருத்துக்களையும் வழங்குவதற்குப் பெரிதும் துணை புரிந்தன எனலாம்.

முதலில் கவிதைக் கலை பற்றி சிறிது சிந்தித்துப் பார்ப்போமாயின் இலக்கிய வடிவில் முதல் படியான கவிதை என்பது கலைகளுள் முதன்மை மிக்கது என்பதனால் கவிஞருள் தன் வாழ்க்கையில் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள், தாக்கங்கள், இன்பதுன்பங்கள், அனுபவங்கள் பற்றி உள்ளத்தில் கலைகளாக ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் உணர்ச்சிகள், சிந்தனைகள் அழகிய இறுக்கமான சொற்களாகச் சிருஷ்டிக்கப்படுகின்றன. இந்த சிருஷ்டிகள் வாசகர் களின் உள்ளங்களை இன்புறவோ, சோகமுறவோ செய்யும் சக்திமிக்கவை. கவிதையில் தோன்றும் கலையம்சமும் கருத்தாமும் கவிதை இரசிகர்களைப் பெரிதும் ஈர்க்கின்றன. கவிஞரின் உணர்சியுடனும், சிந்தனையுடனும் இரண்டற இணைத்து விடுகின்றன.

இவ்வாறு இலக்கியத்தில் கவிதை ஒரு காலத்தில் யாப்பு வரம்பிற்குள் வரையறுக்கப்பட்டு, சாதாரண மக்களுக்குப் புரியாத சொற்களிலும் சிக்கலான கருப்பொருள்களிலும் இயற்றப்பட்டு படித்தவர்களுக்கு மாத்திரம் பயனளிக்கத் தக் கனவாக அமைந்திருந்தது. ஆனால் 20ம் நூற்றாண்டின் பிறபகுதியிலிருந்து

யாப்பிலக்கணம் தடையாக அமையாது, கருத்தாழமும், படிமும், எனிய நடையும் கொண்டதாக கவிதை புதுக்கவிதை என்ற புதுப் பொலிவுடன் இலக்கிய உலகெங்கும் பிரபல்யமாகியது.

அவ்வேளையில் இந்தக் கணவுப் பூக்கள் என்ற புதுக்கவிதைத் தொகுதியும் இன்று இலக்கிய ஆர்வலர்களிடம் முன்வைக்கப்படுகின்றது. காலத்துக்கேற்ற படைப்பாக இக்கவிதைத் தொகுதி திகழ்கின்றது என்பதில் ஜயமில்லை.

மொத்தமாக நாற்பத்தாறு கவிதைகளைக் கொண்ட இக்கவிதைத் தொகுதி காலத்தின் கண்ணாடியாக, விளங்குவதை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இக்கவிதைத் தொகுதி ஒரு யதார்த்த பூர்வமான இலக்கியப் படைப்பாக இருப்பதற்குத் தகுந் த ஆதாரமாகப் பின் வரும் கவிதை கருக்கள் காணப்படுகின்றன. நாட்டுப்பற்று, இயற்கை வருணணை, இயற்கை அனர்த்தம், சமுக நோக்கு, ஊழல் சாடுதல், மனித நேயம், சமாதான வேட்கை, வாழ்க்கைத் தத்துவம், சமத்துவ சிந்தனை, அரசியல் விமர்சனம், பொருளாதார சிந்தனை, முரண்பாடுகள் முதலியன. இந்தக் கருக்கள் பொதுவாக கவிஞர்கள் எடுத்தானும் விடயங்களாக இருப்பினும் உ.நிசார் அவர்கள் தனக்கே உரித்தான கவிதை நடையில் இக்கருக்களுக்கு அற்புதமான உருவம் அமைத்து வாசகர் களைத் திகைப்பூட்டுகின்றார் உனர்ச்சிப் பிரவாகத்தை ஏற்படுத்துகின்றார் இலட்சிய வாழ்வுக்கு இளைஞரை வழிநடாத்திச் செல்கின்றார்.

எடுத்துக்காட்டாக, இக்கவிஞரது “எங்கள் நாடு சிறீ வங்கா” என்ற கவிதை, அனைத்து இன மக்களையும் பிரிவினைகளை மறந்து நாட்டுப்பற்று உடையவர்களாக மாற்றிவிடும் சக்தியுடையதாக விளங்குகின்றது.

“மங்கள பேரிகை கோயில் மணியோசை
பாங்கு இசை சேர்ந்து - தவழும்
மாண்பு மிகு நாடு - மரபைப்
பேணும் உயர்நாடு”

என்று சமய ஒற்றுமைக் கீதம் இசைத்து, மக்களைத் தேசாபிமானிகளாக மாற்றிவிட முயற்சிக்கின்றார்.

இக்கவிஞர் படிமங்களை மிகவும் பொருத்தமான முறையில் தனது கவிதைகளில் கையாண்டுள்ளார். எடுத்துக் காட்டாக 'மழை' என்ற கவிதையில் நல்ல படிமங்கள் நயக்கத்தக்கவை-வானவிற்கள், காற்றுச்சிறகுகள், விருட்சநங்கையர், இடிப்பீரங்கிகள், மேகத்தேரில், மழைமாமன்னன் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை.

இக்கவிஞரது சமூக நோக்கு, "இரவு அழுதது", "ஓ!...என் கிராமமே", என்ற இரு கவிதைகளில் நன்கு புலப்படுகின்றது. இரவு அழுதது என்ற கவிதையில்,

"நிர்ப்பந்த திருமணங்களால்
நிர்க்கதியாகி
பணிந்த கண்களைக் கண்டு
பன்னீர் செம்புகள் கூட
கண்ணீர் விட்டமுதன"

என்ற அடிகள் சமூகத்தில் திருமண முறை மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகின்றன. 'ஓ....! என் கிராமமே' என்ற கவிதையில்,

அன்று - அன்பும்
- பண்பும்
- புனிதமும் விளைந்த
புண்ணிய பூமி

இன்று - கயவர்களுக்கும்
- கள்வர்களுக்கும்
- காழுகர்களுக்கும்
நிழல் கொடுக்க வேண்டுமா?"

என்ற அடிகள் சமூக சீர்கேட்டை எடுத்துக்காட்டி, சீர்திருத்தத்திற்கு அறை கூவுகின்றன.

இன் றைய ஊடகங் களும், ஏனைய செய்தித் தாபனங்களும், மக்களும் மறக்க முடியாது மீண்டும் மீண்டும் அசைபோடும் சிந்தனைக்குணவான், சுனாமி பற்றிய கவிதை அற்புதமாக அமைந்து உணர்ச்சி அலைகளை ஏற்படுத்தி வருகின்றது.

“பனைமர உயரத்துக்கு
எழுந்தாலும் உன் பேரலைகள்
அவற்றின் முன்
பயந்து தளரவில்லை
நம் தேசத்து மக்களின்
மனித நேய அலைகள்

“நீ படைத்த உப்பை
தின்று வளர்ந்தவர்கள் நாம்
அதனால்
உன்னைக் கண்டிக்கும் உரிமை
எமக்கு இல்லை”

“இதோ உன்னுடன்
ஒரு சமாதான ஒப்பந்தம்
இனி நாம்
உன்னை வஞ்சிக்க மாட்டோம்
நாம் நமது எல்லைக்குள் இருப்போம்
நீ உனது எல்லைக்குள் இருப்பாயாக!”
என்று அழகுற, உணர்ச்சி பொங்க கவிதைவரிகளை
அமைத்திருப்பது பாராட்டத்தக்கது.

நன்பர் உ. நிசார் அவர்கள் பத்திரிகைகளில் மாத்திரம் தனது கவிதைகள் பிரசரமாவதோடு திருப்தியுறாது, இலக்கிய உலகில் முத்திரை பதிக்கும் நோக்குடன் தனது சிறந்த கவிதைப்படைப்புக்களைக் கொண்ட இத்தோகுதியை இக்காலக்

கட்டத் தில் துணிவுடன் வெளியிட்டிருப்பது கண்டு
பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இக்கவிஞரிடம் சமத்துவம் சிறந்து காணப்படுகிறது. தனது
கவிதைகளை எவ்விதத் தடையுமின்றி ஆற்று வெள்ளம் போல்
சொற்பஞ்சமின்றி சரளமாக உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.
வாசகர்கள் எவ்வித மயக்கமுமின்றி கவிதைகளைப் புரிந்து
கொள்கிறார்கள். வெறும் வசன அடுக்குகளாக இல்லாமல் கவிதை
அடிகள், சந்தம், இசைதொனிக்க கூடியனவாக அமைந்துள்ளன.
எடுத்துக்காட்டாக,

“அரசனும் ஆண்டியும்
ஒரே இறைவனை
வணங்குவது சமதர்மமே
ஆனால்
ஆட்பலம்
ஆயுத பலம்
அதிகாரபலமிக்கோர்
அகிலத்தை
ஆஞ்சும் பலம் பெறும்போது
மற்றோர்
அவர்களின் ஆட்சியில்
அல்லல் அடைவது
சமதர்மம் ஆகுமா?”

என்ற கவிதை கவிஞரின் கவித்துவத்தை பிரதிபலித்துக்
காட்டுகின்றது.

இக்கவிஞர் தனது நாற்பத்தாறு கவிதைகளையும் ஒரு
பொதுக் கண்ணோட்டத்திலேயே படைத்துள்ளார். எவ்வித இன,
மத, குலபிரிவினை வாதங்களைக் கொண்டு தன்னை அடையாளங்
காட்ட விரும்பாது, பொதுக் கவிஞராக தன்னை உலகுக்கு
எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

பொதுவாக இக்கவிஞரது கவிதைகள் அனைவராலும் வாசித்து இரசிக்கத்தக்கவை. குறிப்பாக இளைஞர்க்கு ஏற்ற கவிதைகள் பல இத்தொகுதியில் உள்ளன. இன்றைய கல்வித் திட்டத் தில், இலக்கியக் கிற் கு முக்கியத் துவம் வழங்கப்பட்டிருப்பதால் இக்கவிதைத் தொகுதி கல்வி கற்கும் மாணவர்க்கும், ஆசிரியர்க்கும் பெரிதும் பயன்படும் என்பதை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகின்றேன்.

இறுதியாக இக்கவிஞரது கவிதைகள் இன்றைய உலகுக்குத் தேவையாகும் சாந்தி சமாதானம், அன்பு, இரக்கம், பொறுமை, நட்பு, ஒற்றுமை, போன்ற உயர்ந்த பண்புகளை ஊட்டக் கூடியனவாக அமையட்டும் என வேண்டி, இவரது நூல் வெளியீட்டு முயற்சிகள் வெற்றி பெற்றும் என வாழ்த்தி விடைபெறுகிறேன்.

நன்றி
இங்ஙனம்,
கலாபூர்வம் எம்.வி.எம். மீது
(B.A. Dip in Edu - TECL)
சுத்திரல் உலுாம்,
தும்புஞ்சாவை,
வூம்மாதுகமை.தொ.இல. 036-22677777

சூரியன்

கலைகள் மனிதனால் ஆக்கப்படுபவை. இயற்கை அல்லது சமூக வாழ் வின் அழகோ கொடுமையோ தானே கலையாவதில்லை. அது மனிதனின் கற்பனை, பயிற்சி, உழைப்பு, முயற்சி மூலமே உருவாகின்றது.

கலைகள் மனிதனது அறிவை, உணர்வுகளை, பண்பாடுகளை உயர்த்துகின்றன. மேம்படுத்துகின்றன. கலைஞர் தன் உணர்வின் மூலம் இதைச் செய்கின்றான்.

அந்த வகையில் “கனவுப்பூக்கள்” கவிதைத் தொகுதியை எழுதி வெளியிடும் உ. நிசார் அவர்கள் தனது முயற்சியை காணிக்கையாக்குகின்றார்.

இவர் ஒரு சிறந்த கவிஞர் போல சிறந்ததொரு கணித ஆசிரியரும் கூட. அத்துடன் எமது கல்லூரியில் ஒரு பகுதித் தலைவராகவும் கடமையாற்றுகின்றார்.

அவரது கவிதைகள் கலைவடிவில் உயர்ந்தது போல அவரும் பண்பால் உயர்ந்தவர். அவரது இப்பணி தொடர வேண்டும். அவர் மூலம் இன்னும் பல கவிஞர்கள் உருவாக வேண்டும் என எதிர்ப்பார்க்கின்றேன்.

அவரது கலைப்பணி தொடர என் ஆசிகள்.

எம்.ஜே.எம் நயிமுதீன்

B.com. Dip in Edu. DSM

அதிபர்

கே/மாவ பதுரியா மத்திய கல்லூரி
மாவனவல்லை.

நானிலத்தில் பூத்த நறுயலர்

பஞ்சமா பாதகங்கள்
 விளைந்த
 வஞ்சகப் பூமியில்
 தான் பிறந்தும்
 அங்கு வாழ்ந்தோரீன்
 பாவப் பொதிகளை
 தன்
 நெஞ்சிலே சுரந்த
 அன்பு நீரால் கழுவீ
 அவர்களைப் புனீதப்பஞ்சத்தி
 பண்பு மலைகளின்
 உச்சிக்கு உயர்த்திய
 பயகம்பர்
 நபிகள் நாயகம்
 இந்தப் பூமியில் பூத்த
 ஒரு பங்கய மலர்

அன்று அரேபியாவில்
 ஆண்டு மன்னுாற்று
 அறுபது நானும்
 ஆளுக்கொரு கடவுள்
 நாளுக்கொரு கடவுள்
 என
 பல நூறு கடவுளர்களை
 வணங்கி வழிபட்டு
 ஏக இறைவனுக்கே
 மாறு செய்த
 மாந்தர்களை
 புது வழிக்குள் புகுத்திய

புனித
நபிகள் நாயகம்
இந்தப் பூரியில் பூத்த
ஒரு புது மலர்

உறவுது மலையளவு
பொன்னைத் தந்தாலும்
தான் வகுக்கு
இறை பாகையில்
தளராது பயணித்து
இறை நம்பிக்கை ஈமானை
தடம் புரள்
இடங்காட்டனை
எதிரிகளின் முன்னே
குஞ்சைரத்து
தனது ஈமானையே
புடம் போட்டுக் கொண்ட
கோமான்
நபிகள் நாயகம்
இந்தக் குவலயத்தில் பூத்த
ஒரு பொன் மலர்

தஞ்சுப்பக் கொழுகளில்
பூத்து
புது மணம் பரப்பி
இதழுகளினால்
மழலை எமாழிந்த
பெண் பூக்களை
கொழுய கரங்களினால்
பதறப் பதறப் பறித்து
நிலத்திற்குள் போட்டு - மறைத்து
- மிகிக்கு
- புதைத்து

தலப் பெருமை காத்து
 கயவர்களைக் கூட
 உத்தமர்களாக்கிய
 வீத்தகர்
 நபிகள் நாயகம்
 இத் தரணீயில் பூத்த
 ஒரு வீந்தை மலர்

அதனால்
 மா நபிகளார்
 உலகிலே பூத்த
 ஒரு மா மலர்
 அந்த மா மஸீன்
 தீவ்விய சுகந்தத்தை
 காற்றுக்கூட
 பாதுகாத்து
 காலத்தீர்கு
 பரிசளித்திருக்கின்றது
 அதனால்தான்
 அமெரிக்க எழுத்தாளரான
 மைக்கல் வெங்கிலார்ட்
 உலக வரலாறு
 மணம் பறப்ப
 ஷத்துக் கருக் கட்டிய
 முதல் நூறு மலர்களுள்
 முதல் மலர்
 மஹம்மது நபிதான்
 என்று - அறுதியிடுகிறார்
 - உறுதி செய்கிறார்
 - பெருமையடைகிறார்

எங்கள் நாடு சீறீலங்கா

இந்து சமுத்திரம் வந்து மழினீல்
கொஞ்சி விளையாடும் - சீறீ
லங்கா வள நாடு - அது
எங்கள் தாய் நாடு
சீந்து இசைத்திடும் கங்கை மகாவலி
பொங்கி வழிந்தோடும் - பெரு
செல்வமிகு நாடு - ஒரு
தொல்லையிலா நாடு

சீந்தும் பெருமழை எநாங்கு நுரையுடன்
சங்கமிக்க நிலத்தில் - எங்கும்
செழுமை தரு நாடு - மிகச்
சீறுப்பு மிகு நாடு
கந்தம் கமற்றிடும் வண்ணமலரினம்
நந்த வனங்களிலே - ஏழீற்
காட்சி தரு நாடு - கவி
மாட்சி பெரு நாடு

ஆடும் மயிலினம் பாடும் குயிலினம்
ஓடும் வனங்களிலே - புகழ்
கோடி பெறும் நாடு - இன்பம்
கூடி வரும் நாடு
வாடி வகுங்கிய தண்டு பயிரினம்
கூடத் தழைத் தோங்கும் - அதீ
வண்ணமிகு நாடு - புது
எண்ணமுள நாடு

சிங்கள முஸ்லிம் பறங்கியர் தமிழர்கள்
 எங்கும் சீறப்பாக - வாழும்
 சிந்தை கவர் நாடு - பாச
 பந்தமுள நாடு
 மங்கள பேரிகை கோயில் மணியோசை
 பாங்கு இசை சேர்ந்து - தவழும்
 மாண்பு மிகு நாடு - மரபைப்
 பேணும் உயர் நாடு

நன்றி
 “கவிதைச் சரம்”
 இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம்

தறிப்பு

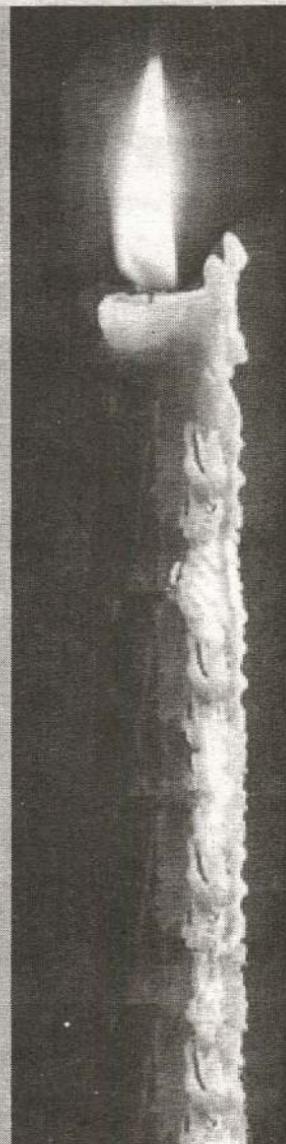
இக்கவிதை நஜீமுஸ் ஸஹிரா அல் அஸீமத் அவர்கள் தொகுத்து
 வெளியிட்ட “கவிதைச் சரம்” என்ற நூலில் “ஸ்ரீ வங்கா” என்ற
 தலைப்பில் வெளியாகியுள்ளது.

நன்றி

கவிஞர் அல் அஸீமத் அவர்கள்

அன்னைக்கு ஓரிடம்

உத்தம நபிகளுக்கு
 முதலிடம் கொடுத்தேன்
 நித்திலத் தீருநாட்டை
 முத்தமிட்டு மகிழ்ந்தேன்
 என்னை
 பெற்றமுடுத்த தாயே !
 உன்னை நான்
 மறந்து விடவீல்லை
 நோ
 என்னுடன்
 கொஞ்சி மகிழ்ந்த
 செந்தமிழ் மொழிக்கு
 அணி குழு மகிழு
 நான் கோர்த்த
 கனவுப் பூ மாலையில்
 உன்னையும்
 ஒரு பூவாகக் கோர்த்தேன்

நீமாண்டு போய்
 மண்ணோடு
 மண்ணாகி விட்டாலும்
 என் மீது கொண்ட
 எல்லையிலா அன்புப் பிரபஞ்சத்தில்
 மிதந்து மிதந்து போய்
 அதன் எல்லைகளை
 எட்டுப் பிழிக்க
 எனக்கு
 இப்போது கூட ஆசை
 எண்கள்
 ஒன்றாகி
 இரண்டாகி
 முன்றாகி...
 விரிந்து சென்று
 அது முடியுமிடக்கை
 சொல்ல முடியாமல்
 கை விரித்த
 கணித மேதைகள் கூட
 அதற்கு
 முடிவில் என்று
 பெயர் வைத்து விட்டார்கள்
 நீ
 என் மீது பொழிந்த
 அன்பு
 அந்த முடிவிலீக்கும்
 மிக மிக அப்பாலுள்ளது
 என்பதை
 இப்போது கூட
 நான் உணர்கிறேன்
 அவ்விடத்துக்கு
 சொல்லான்றைக் கண்டு பிழித்து

அகராதியில் சேர்க்க
 நாளனாரு தமிழ்ப் பண்டுகளன்ன
 சிங்களம் பழக்குக் கொண்டு
 கண்டது கேட்டு
 தமிழ் பழக்க நான்
 உன்
 முடிவிலா அன்பைக் கூட
 தமிழில் பாருவது
 தாயன்புடன்
 எனக்கு நோ
 தமிழழையும்
 ஊட்டி வளர்த்தனால்தான்

“நாங்கள்
 மக்களில் இருந்து
 வணிகம் செய்ய
 மலை நாடு வந்து
 மண்ணைத்தொட்டு
 பொன்னாக்கியவர்கள்
 என்றாலும்
 மகனோ!
 நோ அறிவைத் தொட்டு
 பொன்னைத் தேடு
 அது உனக்குப் பெருமை தஞ்சும்”
 என்றதனால்
 மண்ணைத் தொடாமல்
 வணிகம் செய்யாமல்
 எண்களைத் தொட்டு மகிழ்ந்து
 கணித ஆசானாகி
 எண்ணிலா மாணவர்களின்
 அறிவுக் கண்களைத் தீருந்து
 என் மனப் பெட்டகத்தை
 பொன்னீனால்

நிறைத்துக் கொண்டேன்
 என் அருமைத் தாயே!
 அதனால் அந்துப் பெருமை
 எனக்கல்ல உனக்கே
 நீ
 என் கனவுப் பூ மாலையில்
 ஒரு பூவாக மலர்ந்து
 மணம் பறப்புவதை நுகர
 உனக்குப் பாக்கியம்
 இன்றில்லாவிடுமும்
 நீசெய்த
 நற்செயல்களீனால்
 சுவனத்துப் பூங்காவில்
 மலர்ந்த
 சுகம் தரும் பூக்களை
 நுகர்வாய்
 என்ற
 நம்பிக்கை
 எனக்குண்டு
 எனதன்புத் தாயே

பாலைவனப் பயணி

தணியாத தாகங்களை
 தணிக்க
 தண்ணீர் ஊற்றோன்று
 தேடுகிறேன்
 ஆனால்...
 போகுமிடமெல்லாம்
 கானால் நீரைத்தான்
 காணுகின்றேன்
 நீல வானிலே
 நீள் பயணம் போகும்
 மேகப் பொதிகளைக் காண
 இதயத்துள்
 ஏக்கம் நிறைகிறது
 பஞ்ச மேகக் கோலங்கள்
 பசுஞ் சோலைகளில்
 மையல் கொண்டால்
 இந்தப் பாலைவனப் பயணியின்
 கதியென்ன? நிலையென்ன?

நன்று
 சீந்தாமணி | 08.01.18

சமைதாங்கி

மாடு போல் உழைந்து
 ஓடாகி
 வீடு நோக்கி வந்தேன்
 என்
 அன்புச் செல்வங்களோ
 உங்கள்
 புன் சீரிப்பீல்
 என் துண்பங்கள்
 மறைந்து விஞகின்றன
 நீங்கள்
 இன் முகத்துடன்
 என் உழைப்பை
 ஏருத்துக் கொள்ளுங்கள்
 வெற்றுக் கூடை மட்டும்
 என்னோடு இருக்கட்டும்

பிருக்கவிழை

எல்லையில்லாமல்
வீரியம்
இலக்கியக் காட்டில்
மரபு வேட்ர்களீன்
சொல்லம்புகளுக்கு
இலக்காக்கியும்
மாயாமல்
நாளுக்கு நாள்
புதுக் கோலம் பூஜைம்
கண்ணி மான்

நன்று
தீனகரன் வார மஞ்சரி
1980.07.06

திருச்சந்தி

பொங்கி வரும் புது நிலவாய்
ழரித்த யெளவன - நினைவுகளும்
- கனவுகளும்
- உணர்வுகளும்

அங்கே சிறைந்த
புதைப் பொருட்களுள்
இழிந்து
கண்ணாம்பூச்சி விளையாடும்
நினைவு எழும்புக் கூடுகளின்
தரிசனங்களைக் காண
ஊமை இதயங்களுள்
உரிம் கசீகிறது

நன்றி
சீந்துமணி 1980.09.14

வென்புறா பறக்க...

குரியனுக்கு
எவ்வளவோ தூரத்தில்
ழுமி சுழல்கிறது
ஆயினும்
குரியனீன்
கதிர்க் கரங்கள்
ஒரு தந்தையைப் போல
ழுமியை
ஆரத் தழுவி அரவணைக்க
ழுமியின் உயிர்கள்
நலமாக வாழ்கின்றன

சந்திரனீன்
நீலவுநீர்
ழுமியை நீராட்ட
தனித்த இரவு சூட
தன் விழுயலில்
சுகம் காண்கிறது

நடசத்திரங்கள்
 துமக்குத்தாம்
 துராத்திலீருந்தாலும்
 அவை
 ஒன்றைப் பார்த்து ஒன்று
 கண் சீமிட்டுச் சிரிக்கின்றன

ஆனால்
 பரந்த அண்ட வெளியில்
 ஒரு துகளாக உள்ள
 பூழியில்
 பெருங்கடல்கள்
 இடையில் இருந்தாலும்
 கண்டங்கள்
 அண்டு உள்ளன
 கற்பனைக் கோடுகளால்
 நாடுகள்
 ஸிரிக்கப்பட்டாலும்
 அவை
 இணைந்து உள்ளன
 மனித நெஞ்சங்கள்
 மறைந்து இருந்தாலும்
 மனிதர்கள் நெருங்கி உள்ளனர்
 அப்படியிருந்தும்
 ஏனில்வளவு
 மனித - ஹவுகளில் விரிசல்கள்
 - எண்ணங்களில் பீணக்குகள்
 - கருத்துக்களில் மோதல்கள்
 யத்தங்களால் ஏரியும்
 தீப்பிழும்புப் பந்தங்களால்
 உலகை
 ஒளியுட்ட ஏருக்கும்

ஒரு சீலரின் முயற்சியால்
 மனீத பண்பாட்டு அரசியின்
 அழகு குழையாதா?
 பல்லாயிரம் வருடங்கள்
 பசுமை தந்த
 மனீத நேய ஊற்றுக்கள் வற்றாதா?
 அதனால் - இனக் தலைவர்களே!
 - மதப் பெரியோர்களே!
 - மொழியின் காவலர்களே!

நாம்
 மனீத மனங்களில்
 நஞ்சை விதைக்காமல்
 நல்லதை விதைப்போம்

எது மங்கலம்?

பகல் ஒளிமயமானது
 இரவு இருள்மயமானது
 ஒளி மங்கலமென்றால்
 அதன் மறுபக்கமான
 இருள் அமங்கலமா?
 இருளைச் சமக்கும்
 இரவும் அமங்கலமா?
 அமங்கலத்திலும்
 மங்கலம் இருக்கின்றது
 பகலின் மரணத்தில்தான்
 இரவின் உதயம் இருக்கின்றது
 பகலின் சூச்சலை
 இரவின் மௌனம் விழுங்குகின்றது
 பகலின் நீர்வாணத்தை
 இரவின் இருள் மறைக்கின்றது
 பகலின் வீழிப்பை
 இரவின் உறக்கம் தாலாட்டுகின்றது
 பகலின் அலங்கோலத்தை
 இரவின் அழுகு மறைக்கின்றது
 பகலின் சூரிய நெருப்பை
 இரவின் நிலா தணிக்கின்றது
 பகலின் அம்பலங்களை
 இரவு இரகசியமாக்குகின்றது
 பகல் வழத்து கண்ணீரை
 இரவின் மகிழ்ச்சி துடைக்கின்றது
 பார்த்தீர்களா?
 பகலைப் போல
 இரவும் மங்கலமே!

வெர்கள் யார்?

பகலுக்கு இளைப்பாறக்
 கொடுத்துவிட்டு
 பகலவன் மறையும்
 அந்தீக் கருக்களீல்
 தினமும்
 இருளைத்
 துணைக்கு அழைத்து
 இதய வாசலைத் தட்டும்
 தனிமையே!
 நீதட்டும் போது
 தீரபடும்
 இதயக் கதவின்
 ஓசையை
 கேட்பதைத் தவிர
 வேறென்ன
 உனக்கு
 அங்கே நுகர இருக்கிறது?
 பாழடைந்த
 இதய அறைக்குள் - கந்தம் கழழவில்லை
 - விளக்குகள் ஏரியவில்லை
 - சங்கீதம் ஒலிக்கவில்லை
 அதனால் தான்
 நீ
 இதயக் கதவுகளை தட்டுகிறாயா?

 முடிய கல்லறைகளை
 திறக்கும் வழக்கம் இல்லை

ஆனால்

பழக்க தோசம் பணிக்கீறது
அங்கு பருத்துக் கிடப்பவர்களின்
முகங்களைப் பார்க்கும்படி
தனிமையே!

இன்று

உன்னுடன்
உறவாடியது போதும்
நாளை வா
இருஞ்சன் அல்ல
ஓளியுடன்
அவர்கள் யாரென்று
அப்போது சொல்கிறேன்

வெளியூகள்

கொழுகள்
 மரங்களை
 சுற்றி வளைத்து
 பற்றிப் படர்வது
 மரங்கள்
 நிலத்தில்
 நிலைத்து நிற்பதனால்தான்

கொழுகள்
 மரங்களுடன்
 ஒட்டி உறவாடி
 மணுமணுப்பது
 உடலால் மட்டுமல்ல
 நிலத்தின் கீழ்
 வேர்களுடனும்
 அவை சல்லாபமிடுகின்றன

மரங்கள்தான்
 கொழுகளுக்கு அரண்
 வெப்பத்தால்
 தட்பத்தால்
 ஏன்?
 கொட்டும் மழையினால் கூட
 கொடும் காற்றினால் கூட
 கொழுகளைக் காப்பது
 மரங்களே!
 சில சமயம்
 தருவீச்சைக் கொழுகளுக்கு

உணவளிக்கும்
மரம் கூடப்
பட்டுப் போகிறது

ஆகவே
கொடுகளுக்கு - காப்பு
- அணைப்பு
- உறவு
எல்லாம் மரங்களே !

அதனால்
மரங்களைப் பற்றிப் படிர
மறுக்கும் கொடுகள்
பட்டுப் போக வேண்டியதுதான்

மனவி

அவள்
 துழும்பத் தேரில்
 ஓர் அச்சாணி
 சில சமயம்
 அந்த
 அச்சாணி அகன்றால்
 துழும்பத் தேர்
 முச்சாணும் ஓடாது

அவள்
 இல்லத்திற்கு
 முடிகுட்டப் படாத அரசி
 அதனால்தான்
 இல்லத்தரசீ என்கிறார்கள்

ஊழியம்
 எதுவும் ஸெறாமல்
 சேவை செய்யும் தாசி
 அந்துடன்
 கணவனுக்கு
 அவளாரு தோழி

இந்தனை
 ஸெருமைகள் இருந்தும்
 தனக்கு
 பறை தட்டுக் கொள்ளாத
 பத்தினி

கணவனுக்கு
 இரத்த உறவுகள் அற்றவள்
 ஆனால்
 அவளுக்கு
 இரத்த உறவுகளைத் தருபவள்

இன்னும்
 ஒன்று உள்ளது
 அதுதான்
 அவனை வென்றவன்
 உலகை
 வென்றவன் ஆவான்

காட்டில் பூத்த நிலவர் பூ

அன்று

வசந்த மன மண்டபங்களில்

காவ்ய தரிசனம் படைத்த

உன்

எழில் ரூப சௌந்தர்யம்

இன்று

மங்கும் கவரோவியமாய்

உருக்குலைய

உன்

இதயக்கொழுந்தீன்

சலன அலைகளுக்குள் ஒழிந்த

ஊமை ரணங்களீன்

ஓயாது வேதனை

ஏக்கங்களாகப் பரிணமித்து

உன்

வீழித்திரைகளில் மீன்னுகிறது

உன்

கழுத்தை அலங்கரிக்கும்

கருக மணி மாலை

சாட்சீயம் சொல்ல

கட்டிய கணவனுக்கு

கற்புக்கரசீயாகி

காலமெல்லாம் வாழலாம்

ஆனால்...

ஸ்பாங்கி வரும் புது நிலவாய்

ழுரிக்கும்

- நினைவுகளும்
- கனவுகளும்
- உணர்வுகளும்

உதாசீனமாகக்ப்பட்டு
 அவை உருக்குலையும் போது
 சிலசமயங்களில்
 நீ
 இருட்காட்டில்
 திசை தவறலாம்
 கடவுளின் உயிர் படைப்புக்கள்
 என்ன கற்சிலைகளா?
 இல்லை
 காகிதுப் பொம்மைகளா?
 அவை
 உணர்ச்சி ஓடைகளின்
 உயிர்ப் பிரவாகங்களால்

வசந்தத்தை வாழ வைக்கும்
ஜீவ பூமிகளால்லவா?
இதை உணராத
உணர்ந்தும் செயல்படாத
உலகின் அறிவீனத்தை
உன் தலை விதி என்பதா?

കണ്ണൻറില് കരെപവളേ!

உன் போன்ற
எத்தனையோ காரிகையர்

- செயலிழந்து
- உணர்விழந்து
- நன்றா விழந்து

கிழங்களுக்கு
உத்தம பத்தினியாகி
செஞ்சோற்றுக் கடன் தீர்க்கும்
அவலத்தை என்னவென்று சொல்ல?

காலங் காலமாய்
 காட்டுனில் நீலவுப் பூ பூத்தாலும்
 அதனால்
 காட்டுக்கு என்ன பயன்?
 காலங்கள் மாறுகின்றதாம்
 ஆனால்
 இந்தக் காட்சிகள் மாறவில்லையே!

புதிய

நீணனவுகளை
 எரிக்கிறேன்
 ஆனால்...
 எரிந்த நீணனவுகளில்
 வாசமாகத் தவழ்கிறாய்
 உணர்ச்சிகளை
 ஒழிக்கிறேன்
 ஆனால்...
 அந்த
 உணர்ச்சினுக்குள்ளே
 ஒழிந்து கொள்கிறாய்
 எண்ணங்களுள்
 மூழ்கிறேன்
 ஆனால்...
 அந்த
 எண்ணங்களில்
 மிதந்து அலைக்கழிக்கிறாய்

நன்றி
 சிந்தாமணி 01.02.1981

சுனாமிஃ கடலூடன்

ஓர் இயங்கும்

கடலே!

பெருங் கடலே!

உனக்கும் எமக்கும்

பன்னைஞ்கால

உறவுகள் இருக்கின்றன

நம் குழந்தைகள் கூட

உன்னைக் கண்டு

ததுாகளீக்கின்றார்கள்

நீநம் கரைகளைத்

தொட்டு மகிழும் பொழுது

அவர்கள்

உன்னுடன்

கொஞ்சி விளையாடுகிறார்கள்

தொன்று தொட்டு

அட்சயப் பாத்தீரமாகத்

தீகழும் நீ

எழ்ணம்

பீச்சை ஏந்த வைக்கவில்லை

பண்டைய சக்கரவர்த்திகள் கூட

உன் தயவால் தான்

உலகை வெற்றி கொண்டார்கள்

அப்படியிருந்தும்
 நீ பிரசவித்த
 சனாமி அலைகள்
 எம் உடன் பிறப்புக்களை
 துவம்சம் செய்ய
 துரத்தீய பொழுது
 அவர்கள் தும் - உயிர்களுக்காக
 - உறவுகளுக்காக
 - உடமைகளுக்காக
 சீதரி ஓழனார்கள்
 கதறிப் புலம்பினார்கள்
 மிதந்து குத்தளித்தார்கள்
 அப்பொழுது நீ
 அவர்களின் - உயிர்களைக்குழுத்தாய்
 - உடல்களைச் சீதைத்தாய்
 - உடமைகளைப் பறித்தாய்
 பனை மர உயரத்துக்கு
 எழுந்தாலும் உன் பேரலைகள்
 அவற்றின் மூன்
 பயந்து தளர வில்லை
 நம் தேசத்து மக்களின்
 மனீத நேய அலைகள்
 அதனால்
 நீ பணிந்து போய்
 உன் பேரலைகளை
 உனக்குள் அடக்கிக் கொண்டாயா?

பாசமிகு கடலே
 பந்தமிகு கடலே
 காலம் காலமாக
 நாம் உனக்கு
 வஞ்சகம் செய்தோம்

உன் கரைகளை
 மாசு படுத்தினோம்
 உன் புதையல்களை அகழ்ந்தோம்
 ஆயத் சோதனைகள் கூட
 உனக்குள் நிகழ்த்தினோம்
 அதனால் நே - தளர்ந்தாய்
 - தளம்பினாய்
 - குழறினாய்

அனாலும்
 நீப்படைத்த உப்பை
 தீண்று வளர்ந்தவர்கள் நாம்
 அதனால்
 உன்னைக் கண்டிக்கும் உரிமை
 எமக்கு இல்லை
 இப்பொழுது
 நாம் செய்த தவறுகளை
 உணர்ந்து விட்டோம்
 உன் கரையில் இருந்து
 நாறு மீற்றர் உள்ளே ஒதுங்க
 முடிவு செய்து விட்டோம்

அதனால்
 இதோ உன்னுடன்
 ஒரு சமாதான ஒப்பந்தம்
 இனி நாம்
 உன்னை வஞ்சிக்க மாட்டோம்
 நாம் நமது எல்லைக்குள் இருப்போம்
 நீஉனது எல்லைக்குள் இருப்பாயாக!

மழு

வான வீற்கள்
 தோரணம் அமைக்க
 காற்றுச் சிறுகள்
 சாமரம் வீச
 விருட்ச நங்கையர்
 தலை வணங்கி
 பண்ணீசைக்க
 மீன்னல் வாணங்கள்
 வானிலே கோலமிட
 இடுப் பீரங்கிகள் முழங்கி
 கட்டியம் கூற
 மேகத் தேரில் வந்த
 மழு மாமன்னன்
 அங்கிருந்த
 தண்ணீர் முத்துக்களை
 கோர்த்து
 மூமா தேவிக்கு
 மாலையிடுகிறான்

இரவு அழுத்து

இரவு அழுத்து
 ழுமி புலம்பீயது
 மங்கலம் நிறைந்த
 தாம்பூலத் தட்டுகளில்
 வெற்றிலை பாக்கு
 நிறைந்து இருந்தும்
 அந்த
 மங்கல இரவு அழுத்து
 ழுமி புலம்பீயது
 இதைக் கண்ணுற்ற
 வான் மகள்
 தன்
 நட்சத்தீரப் ழக்களால்
 வரைந்த கோலங்களை
 மேக நீரால் தடவி
 அழித்துக் கொண்டாள்

அங்கே
 கந்தம் கமழுந்த
 அந்த மணவறையில்
 தொங்கீய மலர்ச்சரங்களுக்கு
 மத்தீயில் சந்தித்த
 களங்கமில்லாத கண்கள் கூட
 மலரவில்லை
 பதிலுக்கு
 அவை பணிந்து கொண்டன

நிரப்பந்தத் திருமணங்களால்
 நிரக்கதியாகி
 பணிந்த கண்களைக் கண்டு
 அங்கிருந்த
 பன்னீர்ச் செம்புகள் கூட
 கண்ணீர் விட்டழுதன

அப்பொழுது
 திறந்திருந்த சாளரம் வழியே
 அங்கு எட்டிப்பார்த்த
 மலர்ந்த
 மல்லிகைக் கொடியைன்று
 காற்றுக்குத் துாதனுப்பி
 காற்றை வரவழைத்து
 தனது ழக்கன்னியரின்
 புது மணத்தை
 அங்கிருந்து
 தார அள்ளிப் போகுமாறு
 வேண்டுக் கொண்டது

ஆயிரங்காலத்துப் பயிர்கள்
 மலர்ந்து மணம் பரப்பும்
 உல்லாச இல்லறச் சோலைக்குள்
 அப்போது
 எட்டிப் பார்த்தது
 பெளர்ன்மி நிலவல்ல
 அட்டமியே

ஓ... என் கிராமமே!

ஓ... என் கிராமமே!
 அன்று நான்
 உன் அழகிலே
 மயங்கிய பொழுதுகள் ஆயிரம்
 சூரியோதயங்கள் சீரிக்க
 சீந்திய
 செங்கதீர்ப் பூக்களின்
 சுகமான தழுவலீல்
 பொழுந்த
 பனீத் தூறல்களினுாடை
 உன் ஏப் வாவண்யத்தை
 என் விழி இதழ்கள்
 அன்னிப் பருகின
 ஆஹா!... அந்த
 மயக்கம் தெளியும் பொழுது
 என் இதயத்தில்
 மகிழ்ச்சி ஊஞ்சலாடியது
 இன்னும்...
 தென்றலுண்ணைத் தாலாட்ட
 தெளிந்த
 நீரோடைகள் சீந்திசைக்க
 பூத்த பூக்களோ
 புது மணம் பரப்ப
 நீகண்ணயர்ந்த பொழுதுகளில்
 நான்
 உன் மழியில் தவழ்ந்தேன்

அப்பொழுது
 வெள்ளி நிலாவின்
 ஒளி வெள்ளத்தினாடே
 சொற்க்கராச்சீயத்திற்கு
 நீபாலமமைத்தாய்
 ஓ... என் கிராமமே!
 இன்று
 உன்னைக் காண
 ஏதோ ஒன்றை
 இழந்து உணர்வுகள்
 என் இதயத்தை
 சீத்தீரவதை செய்கின்றன
 இயந்திர ஊர்திகள் எழுப்பும்
 புழுதி மழையில்குளித்து
 உனக்கு அழகூட்டுய
 பசிய மரங் செழிக்காடு
 அணீகலன்களை இழந்து
 உன் மேனியைத் தழுவிய
 நீல நகித் துக்கிலீல்
 துப்பை கூளங்களைச் சூடு
 எண்ணீலா
 சப்த அலைகளில் முக்குளித்து
 நீப்படும்
 மரண அவஸ்தையைப் பார்க்க
 என் கண்கள் நனைகின்றன
 அன்று - அன்பும்
 - பண்பும்
 - புனிதமும் விளைந்த
 புண்ணிய பூமி
 இன்று - கயவர்களுக்கும்
 - கள்வர்களுக்கும்
 - காலுகர்களுக்கும்

நிழல் கொடுக்க வேண்டுமா?
 ஒ... என் கிராமமே!
 இன்று நீ
 மனித அரக்கனின்
 கோரப் பீழில் அகப்பட்டு
 உருக்குலைகின்றாய்
 ஆனாலும்
 உன் இனிய நினைவுகள்
 என்
 எங்குச்சுள்ளே புதைந்துள்ளன
 ஒரு நாள்
 என் எங்குசப் புதையலை
 நான் அகழ்ந்திடுவேன்
 அப்போது
 நீ காவியமாகிவிடுவாய்

நன்றி
 தீனகரன் வாரமஞ்சரி 1982

கனவுப் பூக்கள்

இலைஞர்களே !

நீங்கள்

கனவு காணுங்கள்

நீங்கள்

இன்று காணும்

கனவுப் பூக்கள்

நாளை உதயமாகும் போது

அவை வர்ணம் பூசீக் கொள்ளும்

கனவு காணும்

இயற்கை கூட

தன் கனவுப் பூக்களுக்கு

வர்ணம் பூசீக் கொள்கிறது

அந்தி காணும்

கனவுப் பூ

அழகான செவ்வானம்

செவ்வானம் காணும்

கனவுப் பூ

இருள் சூழம் இரவு

இரவு காணும்

கனவுப் பூ

வெள்ளாளி பாயும் உதயம்

உதயம் காணும்
 கனவுப் பூ
 இளங் சூரியன்
 சூரியன் காணும்
 கனவுப் பூ
 உலகீன் பசுமை
 பசுமை காணும்
 கனவுப் பூ
 இனவிருத்தி
 இனம் காணும்
 கனவுப் பூ
 தன் ஆதிக்கம்
 ஆதிக்கம் காணும்
 கனவுப் பூ
 சுதந்திரம் இறைமை

எனவே
 இயற்கை காணும்
 கனவுப் பூக்கள்
 கருக் கட்டுவதனால்தான்
 உலகம் வாழ்கிறது

கூட்டுப் புழு கூட
 கனவு கண்டதனால்தான்
 அது
 வண்ணாத்துப் பூச்சியாக
 உருவெடுத்து
 சீறகழ்த்துப் பறக்கின்றது

எனவே
 இளங்கூர்களோ !
 உங்கள் உள்ளாச் சோலைகளுக்குள்
 கனவுப் பூக்கள்
 மலர் இடங் கொடுங்கள்

அவை
 அழகான வர்ணங்களை
 சூழக் கொள்ளும் போதுதான்
 உங்கள் இளமை
 வண்ண மயமாகும்
 அதனால்
 இளைஞர்களே!
 கனவு காணுவங்கள்
 ஆனால்
 நனவுகளில் வோழாதீர்கள்!

அவர்கள் வருவார்கள்

அவர்கள் வருவார்கள்
வாக்குக் கேட்க வருவார்கள்

சீரித்துக் கொண்டு
வணக்கம்
செலுத்தீக் கொண்டு
துசலம்
வீனவீக் கொண்டு
நைக்களை
அசைத்துக் கொண்டு
அவர்கள் வருவார்கள்
வாக்குக் கேட்க வருவார்கள்

ஏழூகளின் வீருகளுக்கு
சேரிப்புறக்கு மிசைகளுக்கு
விவசாயக் காணிகளுக்கு
தொழில் செய்யிடங்களுக்கு
ஏற்றக்தாழ்வு பாராது
ஏறி இறங்கி வருவார்கள்

அருத்துக் கேட்பார்கள்
அழித்தும் கேட்பார்கள்
எருத்தெறிந்து அராஜக்கை
ஆட்சி ஸீடைமெற
விருப்பு வாக்குகளை
கொள்ளையிட வருவார்கள்
சீலநேரம் அவற்றை
கொளுத்தி விடவும் செய்வார்கள்

தேர்தல் மேடைகளை
வார்த்தை ஜாலங்களால்
வண்ணமயமாக்கி விட்டு
வாக்குறுதிகள் பல தருவார்கள்
விலைவாசியை
துறைப்போமன்பார்கள்
வேலை வாய்ப்பு
தருவாமன்பார்கள்
யத்தத்தை
வெறுப்போமன்பார்கள்
சமாதானமே
விருப்பமென்பார்கள்

தேர்தலுக்கு அடுத்த நாள்
வெற்றியில் தீளைப்பார்கள்
பட்டாசுகள் கொளுத்தி
அட்டகாசங்கள் புரிந்து
உயிர்ப்பலிகளும் செய்வார்கள்
அதற்குப் பிறகு
ஆற்றைக் கடக்கும் வரை
அண்ணன் தம்பி உறவைன
சொல்லாமல் சொல்லி விட்டு
ஊர்வலமாக ஊர்திகளிலேறி
சொகுசாகப் போவார்கள்

அவர்கள் வருவார்கள்
அடுத்த தேர்தலில் - மீண்டும்
வாக்குக் கேட்க வருவார்கள்

அந்தியும் சந்தியும்

நன்மை கிடைக்கட்டும்
 பிள்ளைகளே - உங்களுக்கு
 நன்மை கிடைக்கட்டும்
 கல்லா லட்சு தென்னை
 காயப் படுத்த வேண்டாம்
 சொல்லா லிழ்து தென்னை
 சீண்டு மகிழு வேண்டாம்

கந்தல் உடையணிற்து
 கண்களும் ஓளியிழுந்து
 சொந்தங்க ணோது மின்றி
 சந்திக்கு வந்ததனால்
 பந்த பாசங்க ணைல்லாம்
 பாதையில் போவோரே - அதனால்
 கல்லா லட்சு தென்னை
 காயப் படுத்த வேண்டாம்
 சொல்லா லிழ்து தென்னை
 சீண்டு மகிழு வேண்டாம்

நல்லாய் இருந் துலகில்
 கெட்டுப் போனே னதனால்
 மல்லுப் பிழக்க வேண்டாம்
 மாண்டு போகும் வரைநான்
 தள்ளாம் நடக்கவு மினி
 முடியாத காலமிது - அதனால்
 கல்லா லட்சு தென்னை
 காயப் படுத்த வேண்டாம்
 சொல்லா லிழ்து தென்னை
 சீண்டு மகிழு வேண்டாம்

பயணம்

நடைநடந்து நான் போன
 எந்தாலும் சாலை இருமருங்கில்
 இடையிடையே தென்பட்ட
 இருள்குழந்த பெருவனத்தில்
 புடைகுழந்த மரம்மட்டை
 பறவையினம் செழுகொாடுகள்
 நடைபயணி என்னநஞ்சை
 நவரசத்தில் ஆழ்த்தினதே!

பலநிறத்துக் தளிர்கொண்டு
 பலநிறத்தில் மலர்கொண்டு
 அழகுற்றுப் பொலிவற்று
 அமைதியற்ற பெருவனமே
 அழகூறும் உணைத்துருவி
 ஆழமறிய எனதுள்ளம்
 பழகாத தோசத்தால்
 பரிதவித்து ஏங்கினதே!

முகில்பட்டந்த மலைமுகங்கள்
 முழவிலா மலைத்தொடர்கள்
 குயில்பாடும் காணகங்கள்
 குவிந்துவலை வானீவிற்கள்
 துயில்புரியும் சமவெளிகள்
 துதிபாடும் பெருநத்திகள்
 தீகில்நிறைந்த பயணத்தை
 தீத்திக்கச் செய்குனவே!

நெடுஞ்சாலை முழங்கிடவே
 நான் வந்து கட்டவோரப்
 பெருஞ்சோலைத் தளமொன்றில்
 அடியெடுத்து வைக்கையிலே
 இருள்மாலைப் பொழுதினிலே
 எங்கோவோர் இசைவந்து
 நெடுஞ்சாலைப் பயணத்தை
 நிறைவடையச் செய்ததுவே!

நன்றி
 தினபதி 1979.06.04

புதும் போட்டுக் கொள்ளும் பூமி

பச்சைப் பசேலன
 பட்டாடை போர்த்திய
 உன் மேனியழுதும்
 நல்கிக் குழல்கள்
 அணி செய்யும்
 உன் மலைச்சிகரங்களும்
 உன் மழில்
 கொஞ்சி விளையாரும்
 கடல்லைக் குமரியரும்
 நித்தமும் உன்னை
 மலர்பிசேகம் செய்யும்
 விருட்ச பக்த கோழுகளும்
 உனக்குப் பெருமையளித்தும்
 கர்வம் கொள்ளாத நீ
 எனிமையானவள்

சீல சமயம்
 உன் மீது மையல் கொள்ளும்
 புயல் அரக்கர்கள்
 உன் அழகைச் சிறைத்து
 சின்னாபின்னமாக்க
 நினைத்தாலும்
 நீ சிறையமாட்டாய்
 புயல் அரக்கர்களே
 சிறைந்து
 சின்னாபின்னமாகிப் போகிறார்கள்
 நீ உறுதியின் சின்னம்

உன் உடலை அழுக செய்யும்
 எரிமலைக் கலசங்கள்
 சீல சமயம்
 வெழுத்துச் சிதறி
 உன் பட்டுடலை
 சுட்டுப் பொசுக்கினாலும்
 நீ வேதனையடையாமல்
 மீண்டும் மீண்டும்
 கலசங்களில்
 எரிகுழும்பை நீர்ப்பி
 உன்னை
 புடம் போட்டுக் கொள்கிறாய்
 நீ எதையும் தாங்குபவன்

உலகம் ஏரிகிறது

உலகம் ஏரிகிறது
 மனித நேயம் அழிகிறது
 யத்தக் கழுகுகளின்
 கோர நிழலில் அகப்பட்ட
 பால் மணம் மாறாத
 பச்சீளம் பாலகர்கள்
 பசியால் அழ
 சீந்தும் கண்ணீர் எந்துப்பில்
 உலகம் ஏரிகிறது
 மனித நேயம் அழிகிறது
 சர்வாதிகாரக் கூலிப்படையினர்
 மனிதப் பண்பாட்டு அரசியை
 துகில் உரிந்து
 அவளின் கண் முன்னே
 யத்தக் கைதீகளை
 நீர்வாணமாக்கிச் செய்த
 கொடுரை சித்திரவதை வருக்களால்
 சீந்திய குருதி எந்துப்பில்
 உலகம் ஏரிகிறது
 மனித நேயம் அழிகிறது

இனத்தை இனம்
 அழித்துக் கொள்ளும் வழக்கம்
 விலங்குகளிலுமில்லை
 அப்பழயிருக்க
 அதிகார முடியை
 தலையிலே சூட்டி மகிழு
 நீணக்கும் ஆணவக்கும்பல்கள்
 யுத்த அவலங்களால்
 மாச படுத்தப்பட்ட
 மனீத வெள்ளம் நுழையும்
 நீர் நீலைகளில் சூட
 நஞ்சைக் கலந்து மகிழும்
 வஞ்சக நநுப்பில்
 உலகம் ஏற்கிறது
 மனீத நேயம் அழிகிறது

மாபியாக் கரங்கள்

மனிதனே!
 உன் வாய் மெளனிக்க
 இதயம் பேசட்டும்
 பேசுபவனும் கேட்பவனும் நீயே
 ஆனாலும்
 அங்கேயும்
 கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கலாம்
 இன்று
 சமகத்திலும்
 பொதுச்சேவைகளிலும்
 வியாபித்திருக்கும்
 அதீகார வர்க்கங்களைன்
 மாபியாக் கரங்களுக்கு
 எதிராகக் குறல் எழுப்பினால்
 நீ அடக்கப்பட்டு
 ஓடுக்கப்பட்டு
 உன் குறல் வணை
 உடைக்கப்பட்டு விடும்

அதனால்
 அவர்களுக்கு எதிராக
 உன் வாய் மெளனிக்க
 இதயம் பேசட்டும்
 அப்போது
 உன் இதயம் நடாத்தும்
 சம்பாசணைப் போர்களில்
 என்றோ ஒருநாள்
 அந்த மாஸியாக கரங்கள்
 வெட்டி வீழ்த்தப்பட்டு
 சமுகமும்
 பொதுச்சேவையும்
 சுயாதீக்க அரியணைகளில்
 அமர்ந்து கொள்ளும்

இரவு சிலிர்த்தது

இருள் குழந்தது
 இரவு சீரித்தது
 பகற் பொழுதிலே
 வண்ணப்பறவைகள்
 வந்தமர்ந்து
 பசிதீர்த்த
 தேன் சீந்தும்
 கனிகளை
 இருள் தரும்
 இதமான அரவணைப்பில்
 வெளவால்கள் தீண்ட
 இரவு சிலிர்த்தது

ஆபத்து/தவிகள்

கண்ணாடியீன்
 மன் நின்று
 முகம் பார்க்கும் பொழுது
 மன் நோக்கி நிற்கும்
 முகம் போல
 அன்பான நண்பர்
 ஆபத்தில்
 மன் நோக்கி நிற்பர்

எல்லைகள்

நீல வானிலே
 எல்லைகள் இல்லை
 பசும் பூமியிலோ
 எல்லைகள் ஆயிரம்

நாடு நகரமென
 காடு கடல்களான
 கோடு போட்டு
 பசும் பூமியை
 கூறு போட்டுள்ளான்
 இந்த
 கேடு கெட்ட மனீதன்

மனீதனுக்கு
 மண்ணரசை அதிகம்
 அதனால் தான்
 நீலத்திலே
 பல தலைகள் உருள
 அரியணைகள் தடம்புரள்
 இரக்க ஆறுகள் பெருக்கெருக்க
 அவற்றின் கரைகளில்
 நாகரிகங்கள் வளர்ந்ததாக வரலாறு

அந்த

இரத்த ஆறுகளின் கரைகளில்

கால் புதைந்த

கலீங்கத்தின் பேரரசன்

அசோக சக்கரவர்த்தி

தானுருவீய உடைவாளை உரையிலிட்டு

தர்மயுத்தத்தில் இறங்கியது

இதனால் தானோ?

எனவே

மன் னாசை ஒழியட்டும்

தன் னாதீக்கம் அழியட்டும்

மனீத

ஊப்பரப்பில் - அன்பு

- கருணை

- நேயம்

ஓங்கட்டும்

அப்பொழுது

மனீத உறவுகள்

மகோன்னதமடையும்

எல்லைகள் அழிந்து விரும்

மக்களின் வினா

தன் முகத்தை
 இகழ்ந்தீரும் போது
 புலம்பி அழ
 வாயில்லாததால்
 ழுமி
 தன் மக்களை
 பொறுத்தானுகிறது

தன் அகத்தை
 அகழ்ந்தீரும் போது
 துமரீ எழ
 இதயம் இல்லாததால்
 ழுமி
 தன் மக்களை
 பொறுத்துக் கொள்கிறது

தன் உடலை
 கோருகளால் கூறு போரும் போது
 கண்ணீர் விட்டது
 கண்கள் இல்லாததால்
 ழுமி
 தன் மக்களை
 மன்னித்து விருக்கிறது

ஊர்திகள் ஊர்ந்திட
 தான் அதிர்ந்திடும் போது
 உணர்ந்து அழ
 காதுகள் இல்லாததால்
 ழழி
 தன் மக்களுடன்
 இனங்கீக் கொள்கின்றது

மாதா
 தன் மக்களை
 பொறுத்து மன்னித்தாலும்
 மக்களீன் விணை
 மாதாவைச் சாரும்
 என வருந்தி
 ழழி
 தன் பாதையில் சமுல்கீன்றது

வினாக்கள்

நீத்தமும் ஜார்ந்திடும்
ஆர்த்திகள் நடத்தும்
சப்த பூஜைகள்

இரவு நேரங்களில்
அவை உழிழும்
ஓளி நடாத்தும்
தீபீ ஆராதனைகள்

நீண்டு நீண்டு போவதனால்
ஸருமை சேர்க்க
மேனீயில் சூட்டப்படும்
துப்பை கூள மாலைகள்

பாகசாரி பக்தர்கள்
சில நேரங்களில் செய்யும்
சிறுநீர் அபிசேகங்கள்

இப்படி இப்படி எமக்கு
அயிரமாயிரும் ஸருமைகள்
அதனால்தான்
நாடானும் தலைவர்கள் கூட
தமது தீருப்பையர்களை
எமக்கு சூட்டி மகிழ்கின்றார்கள்

மாப்பிள்ளைகள் விலை

போகிறார்கள்

மாப்பிள்ளைகள்
 கல்யாணச் சந்தையில்
 விலை போகிறார்கள்
 இந்த வீயாபாரத்தில்
 வீடு வாசல்கள்
 காச பணங்கள்
 சொத்து சுகங்கள்
 என
 பண்டமாற்றுக்கள் ஏராளம்

மாப்பிள்ளைகள்
 விலை கொடுக்கு
 வாங்கப்பட்டாலும்
 பாவம்
 சீல மணப் பெண்கள்
 கட்டிய மரங்களில்
 கழுத்துக் தேயும்
 மாருகள் போல
 கட்டிய மணமகனை
 சுற்றிச் சுற்றி வரவேண்டிய
 அவல நிலை

இங்கு
 சீலசமயம்
 மாழியார்
 மேய்ப்பு வேலைகளில்
 கிரங்குவதுமண்டு

அவர்களில் சீலர்
 கயிற்றை இறுக்குவார்கள்
 இன்னும் சீலர்
 கயிற்றைத் தளர்த்துவார்கள்
 அதனால்
 கயிற்றின் நீளத்துக்குத்தான்
 மணப் பெண்களின் சுதந்திரமும்
 ஆகவே
 கட்டிய மரத்தில்
 கழுத்துத் தேயும் வரை
 இருந்து
 கழுத்தை உடைத்துக் கொள்வதா?
 இல்லை
 கயிற்றை அறுக்கெறிந்து
 விடுதலை பெறுவதா?

மூட நம்பீக்கைகள்
 மசுடம் சூரும் வரை
 மாப்பிள்ளைகள்
 வீலை போவார்கள்
 மணப் பெண்கள்
 கழுத்தை
 தேய்த்துக் கொள்வார்கள்

வீதிச் சிறுவர்கள்

வீதியோரங்களீன்
இடுக்கு முடுக்குகளுக்கு
குரியன் உதிப்பது
அவர்களால்தான்

பகலுக்கு
இளைப்பாறக் கொடுத்து விட்டு
வீதியோரங்களீல்
குரியன் அஸ்தமிப்பதும்
அவர்களால்தான்

அவர்கள்
இரவின் விழியலுக்கு ஏங்காமல்
இரவை எதிர்கொள்பவர்கள்

நடசுத்திரத் தோட்டமே
அவர்களின் கண்களுக்குக் குளிர்க்கி
வெட்டுக் கிளிகளீன் இரைச்சலே
அவர்களின் காதுகளுக்கு இனிமை
துப்பைத் தொட்டி வயல்களே
அவர்களின் உணவுக்குச் சாட்சி

அவர்களுக்கு வானமே கூரை
ழுமியே மஞ்சம்
அன்று தீண்பார்கள்
அரசாள்வார்கள்
அதனால்
அவர்களின் எதிர்காலம்
நாளையல்ல இன்றுதான்

ஏழுகள்

வெள்ளிக் கரண்டுகளை
வாயால்
கொலாவிக் கொண்டு
அவர்கள் பீறக்கவில்லை
அதனால்தான்
அவர்கள்
ஏழுகள் ஆனார்களோ?

இழப்பதற்கு
அவர்களுக்கு ஏதுமில்லை
ஏனன்றால்
அவர்கள் எதையும்
பீறக்கும் போது
கொண்டுவரவில்லை
மற்றவர்களிடம் இருந்து
எதையும்
பரித்துக்கொள்ளவுமில்லை
வெற்றுத் தரையில்
வீரித்த
கிழிந்த பாய்கள்தான்
அவர்களுக்கு மஞ்சம்
அதனால்
வெற்றுத்தரை மீது
அவர்கள்
வீழிந்து விடமாட்டார்கள்
அவர்கள்
ஏழுகள் என்பது உண்மையே !

ஆனால்
 இயற்கை
 அவர்களைக் கைவிடாது
 எனவே
 அவர்கள் வீட்டு
 அடுப்பங்கரைகள்
 அணைந்து விட்டாலும்
 அங்கே
 அவர்களுக்காக
 சூரிய நெருப்பு
 ஏறிந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது

பதவிகள்

தேழு வரவேண்டிய பதவிகளை
 மனிதர்கள் தேழுப் போகிறார்கள்
 தங்கத் தட்டிலே வைத்து
 சூழக் கொள்ள
 வெள்ளிப் பேழையில் வைத்து
 பெற்றுக் கொள்ள
 செப்புத் தகட்டில் ஸாரித்து
 வாங்கீக் கொள்ள
 அரசு முத்திரை பதித்த கழுத்தால்
 அடைந்துகொள்ள
 மனிதர்கள்
 பதவிகளைத் தேழுப் போகிறார்கள்
 போகும் வழியில் வரும்
 தடைகளையும்
 இடர்களையும்
 வெற்றி கொள்ளுவதில்
 இவர்கள் வல்லவர்கள்

மண்ணாசை
 பெண்ணாசை
 ஸான்னாசை
 என்பவற்றையெல்லாம்
 பதவியாசை மிஞ்சுவதனால்
 மண்ணைக் கொடுத்து
 பெண்ணைக் கொடுத்து
 ஸான்னைக் கொடுத்து
 பதவிகளப் பெற்றுக்கொள்ள
 இவர்கள் அஞ்சமாட்டார்கள்

பதவிகள்
 மலர்களினால் மறைக்கப்பட்ட
 முட்கிரீடங்கள்
 அவை
 பிறரின் கண்களுக்கு
 அழகாக இருக்கும்
 ஆனால் அணிபவருக்கோ
 அதனால்
 ஆயிரம் தொல்லைகள்
 அப்பழியிருந்தும்
 பற்றிப் பிழக்க பதவியை
 தன் மைந்தனுக்குக் கூட
 விட்டுக் கொடுக்க
 அப்பனும் விரும்ப மாட்டான்
 என்பதுக்கு
 சரித்திரங்கள் சாட்சி

திப்த நண்பர்கள்

காலமேல்லாம்
மன் நோக்கி நீற்கும்
சுவரோவீயங்கள்

நீத்தமும்
உறவுக் கரைகளைத்
தேடு
புரண்டு வரும்
நேசக் கடலைகள்

பாச மரங்களைப்
பற்றிப் படரும்
பந்தக் கொழுகள்

ஆபத்துக்களை
எதிர்கொள்ள வரும்
உதவிக் கரங்கள்

காலமே

பதில் சொல்லட்டும்

வீதி செய்யும் வீணையா?

இல்லை

மதி தரும் மயக்கமா?

நாளுக்கு நாள்

இளஞு சதிபதி ஹறவுகளில்

ஏனைவளவு விரிசல்கள்?

சிறு நதி கூட

பெருந்தாரம் சென்றுதான்

கடலிலே கலந்து

ஆனந்தம் அடைகிறது

ஆனால்

சிறுதாரம் கூட

செல்லாத

இளஞு சதிபதி களின்

பிணைந்த கைகள்

ஏனோ பிரிகின்றன

இணைந்த மனங்கள்

தானாக உடைகின்றன

போராட்டப் புகையால்

அவர்களின் கண்கள் மறைகின்றன

கருத்து மோதல்களால்

வாழ்க்கைகள் களைகின்றன

எனவே
காலத்துக்கு ஏற்ப
கோலத்தை மாற்றுவதா?
கோலத்துக்கு ஏற்ப
காலத்தை மாற்றுவதா?
என்று புரியாமல்
அவர்கள் சம்சார நதியில்
தத்தனீக்கிறார்கள்

அதனால்
அவர்களுக்கு
காலமே பதில் சொல்ல வேண்டும்

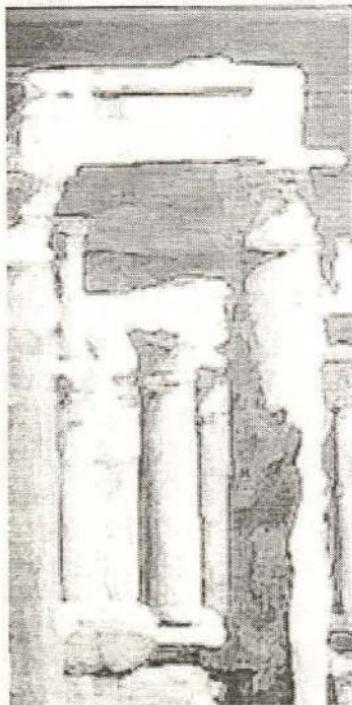
காதல் ஓவியமே!

சீத்திரப் பாவையே!
உன் மேனியில் மோதிய
வசந்த தென்றலீன் கீற்றுக்கள்
என் இதயக் கமலத்தை

மடலவிழ்க்க
அதன் சுகந்த வெள்ளத்தால்
அள்ளப்பட்டு

நான் ஒரு புது உலகில் புகுந்தேன்
அங்கே - அழகு தவழ்ந்தது
- இன்பம் ஊற்றைக்கது
- இளமை ஊஞ்சலாழியது
உன் தீவிய ரூப தரிசனம்
என்னை ஆட்கொண்டது

இருளைக் தழாவிய
விளக்கின் மெல்லிய சுடர் நாக்கு
உன் கன்னக் கதுப்பாகச் சிந்திய

மங்கிய ஒளியில்
 என் எழுதுகோல் தூரிகை
 கோலம் வரைந்த
 மடல் புறாக்கள்
 உன் மெளன் மாளிகைக்குள்
 புகுந்து தூதுகள் சொல்ல
 வளர்ந்த
 உறவு வீருட்சத்தின்
 காதற் கோகிலம் நோ

அன்று என் - உடலை
 - உள்ளத்தை
 - உயிரை
 சொர்க்க சுகத்தின்
 இன்பம் தழுவிய பொழுதும்
 நரக நெருப்பின்
 நாக்குகள் தீண்டிய பொழுதும்
 நீ என்னுள் இரண்டாக் கலந்தாய்
 ஆஹா...!
 சிவ்ய பிரேமை என்பது
 இதுதானா?
 ஆனால்
 விதி சந்திகானத்தில்
 தவறிய தாளங்களாய்
 நீயும் நானும்
 எதிரும் புதிருமாய் எழுப்பிய
 சப்த அலைகள்
 மண்ணையும் வீண்ணையும் கலக்கி
 பிரளையமாக வெழுத்த பொழுது
 என் - கனவுகள்
 - நினைவுகள்
 - உணர்வுகள்
 அதிர்ந்தன

அப்பொழுது

என் மன மாளிகை - அழிந்து
- சிறைந்து
- உருக்குலைந்து

அதன் புதை ஸ்ராங்களுக்குள்

அழியாத காதற் சீண்னமாக

காலிய தூரிசனம் படைத்த

உன் நினைவு நிழற் படத்துக்கு

என் கண்ணீர் முத்துக்கள்

அபிசேகம் நடத்தின

காதல் தேவதையே!

வியனாடோ டாவின்சீயின்

அழியாப் புகழ் ஸற்ற

மோனா லீஸாவாய்

என் மன மாளிகையின்

சிறைவகளுக்குள்

நிதம் மோனம் கலையும்

உன் புண்ணகைப் பூக்களீன்

தீவ்ய சுகந்தம்தான்

இன்று - என்

சாகித்திய புஷ்பங்களீன்

ஜாடாகக் கமழ்கின்றது

நன்றி

தினாகரன் வாரமஞ்சரி 1980.08.03

தியாகம் புக்கள்

பரந்து விரிந்த
 அந்தப் பார் மீது
 நடந்த
 எத்தனையோ போராட்டங்களை
 கண்டு கண்ணீர் விட்ட
 அந்த
 பாலைவன மண்
 இறை நம்பிக்கைக்கும்
 மனச்சாட்சீகளுக்கும்
 இடையில் நடந்த
 அந்தப் போராட்டத்தைக் கண்டு
 கண்ணீர் விடவில்லை
 நடக்கப் போகும்
 விபரீக நிகழ்வை
 வியந்த வண்ணம்
 பார்த்து நின்றது மூழி

பெற்ற மகன் மீதுள்ள
 பாசம் பெரிதா?
 இறைவன் மீதுள்ள
 நேசம் பெரிதா?
 இப்ராஹீம் நபியின்
 மனத் தராசிற்குள்
 பாசம் ஒரு தட்டிலும்
 நேசம் மறு தட்டிலும்
 வைக்கப்பட்டு
 நிறுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த
 நேரம் அது

“தீரிகெட்டமக்களை
எந்றிப்பருத்த வந்த
இறை தூதர்
இப்ராஹிம் நபிக்கே
இந்தச் சோதனையா?”
என்று
அந்தக் காட்சியை
புதுமையுடன்
பார்த்து நின்றது ழுமி

அற்ப பாசத்தை விட
அரிய
இறை நேசமே
அங்கு
வெற்றிவாகை சூழ்யது
அந்தத் தீயாகத்தைக் கண்டு
ழுமி - புல்லரித்தது
- ழரித்து நின்றது
- பெருமிதமடைந்தது

அதே ழுமியில் தான்
நாமும் பிறந்தோம்
அதே
ஏக இறைவனைத்தான்
நாமும் வழிபருகிறோம்
அன்று மலர்ந்த
அந்தத் தீயாகப் பூ
ஆண்டு தோறும்
தீருநாளாக
ஹஜ்ஜைப் பெருநாளாக
வண்ணத்துடன்

மீண்டும் மீண்டும்
மலர்ந்து
மணம் பரப்பினால் மட்டும்
போதுமா?

ஸமூகுவர்த்திப் பூக்கள் கூட
இரவின் இருஞ்சுக்கு
ஓளியூட்டி மகிழ்
தம்மை உருக்கி
தீயாகங்கள் புரிகின்றன
ஆனால் இன்று நாங்கள்...?

குறிப்பு:-

தேசிய இளைஞர் சேவை மன்றத்தீனால்
1993 ம் ஆண்டு நடாத்தப்பட்ட ஹஜ்
பெருநாள் கவிதைப் போட்டியில்
பரீசு பெற்ற கவிதை.

இந்தி மழை

இந்தப் பெண்களையும்
அந்தி மழையையும்
நம்ப முடியாது

நீர்மலமான வான் முகத்தை
சோகக் கார்மகில்களால் மறைத்து
கணப் பொழுதில்
கண்ணீர் மழை பொழுவிக்கும்
இந்தப் பெண்களையும்
அந்தி மழையையும்
நம்ப முடியாது

நீளவிழி அரங்குகளில்
ஆனந்தக் கதைகளை விரித்து
ஆண்கள் மதி மயங்கும் பொழுது
அரங்குகளை தீசை தீருப்பி
பாதீயில் கை விரிக்கும்
இந்தப் பெண்களையும்
அந்தி மழையையும்
நம்ப முடியாது
இதயத்து நீர்ப்பரப்பில் விழும்
சிறு இச்சைக் கற்களால் கூட
எண்ணீலா சலன அலைகள் எழுப்பி
சஞ்சலம் அடையும் சபலம் நிறைந்த
இந்தப் பெண்களையும்
அந்தி மழையையும்
நம்ப முடியாது

இதழோரம் வீரியும்
 புன்னகைப் பூக்களுள்
 சீல நேரம் அமுகையும்
 சீல நேரம் வீஷத்தையும் வைத்து
 சொற்களால் வீருந்து படைக்கும்
 மர்மங்கள் நிறைந்த
 இந்தப் பெண்களையும்
 அந்தி மழையையும்
 நம்ப முடியாது

அடாது செய்து
 விடாது பெய்யும்
 அந்தி மழையில்
 படாத பாருப்புவோர்
 வீட்டுக்குக் கொண்டுவரும்
 இரவல்லுடைகளைக் கூட
 ஓரக் கண்ணால் பார்க்கும்
 இந்தப் பெண்களையும்
 அந்தி மழையையும்
 நம்ப முடியாது

பெருமை

மண்ணின் அகத்தில்
 மாணிக்கம் இருப்பது
 மண்ணுக்குப் பெருமை
 ஆனால் அந்த மாணிக்கம்
 மண்ணில் இருப்பதால்
 எந்தப் பெருமையும்
 அந்த மாணிக்கத்துக்கு இல்லை
 ஒரு மாமன்னனுக்கு
 முடிசூழும் போது
 அவனின்
 மணி மசுடத்தை
 அணி செய்து
 அலங்கரிப்பதுதான்
 அந்த மாணிக்கத்துக்குப் பெருமை

கடல் நீரில்
 முத்து இருப்பது
 கடலுக்குப் பெருமை
 ஆனால் அந்த முத்து
 கடலில் இருப்பதால்
 எந்தப் பெருமையும்
 அந்த முத்துக்கு இல்லை
 ஒரு காதலன்
 தன் கருத்தொருமித்த காதலிக்கு
 மாலையிரும் போது
 அந்த மாலையை
 அணி செய்து அலங்கரிப்பதுதான்
 அந்த முத்துக்குப் பெருமை

தாயின் வயிற்றில்
 குழந்தை இருப்பது
 தாய்க்குப் பெருமை
 ஆனால் அந்தக்குழந்தை
 தாயின் வயிற்றில் இருந்த
 பெருமையை வீடு
 தான் அடையும் புகழால்
 தன்னை ஈன்ற தாய்
 எப்போது புகழிடக்கிறானோ
 அப்போதுதான்
 அந்தக்குழந்தைக்குப் பெருமை

அந்தி வெயில் மங்கலானது

மெத்த காலம்
 உலகில் வாழ்ந்தனால்
 வெற்ற பீள்ளைகளுக்கும்
 பேரப் பீள்ளைகளுக்கும்
 நான் ஒரு கைதீ
 அதனால்தான்
 இப்பொழுது
 எனக்கு
 வீட்டுக்காவல் பணிக்கப்பட்டுள்ளது

உலகிலே இன்னும் வாழ
 மல்லுக் கட்டும் எனக்கு
 என் கொள்ளுப் பேரர்களே
 தருநு துளாவ உதவும்
 ஜன்றுகோல்கள்
 அவர்களின்
 பிஞ்சக் கரங்களில் ஓடும்
 இளம் குடான இரத்தம்
 நீரை விடக் கணதி என்பதற்கு
 இன்னும் உதாரணம் எதற்கு?

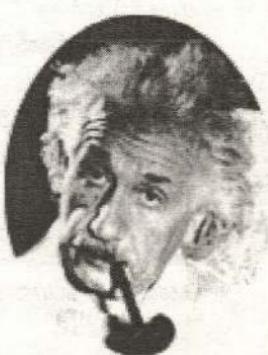
அந்தி வெயில் அழகில்லை
 அது மங்கலானது
 என் புத்தி கூட
 இப்போது மந்தமானது

காதல் ஒரு சக்தி!

காதலிப்பது அழகே
காகற் காவியங்கள்
படைப்பது அழகே
அவற்றைப் பழப்பது அழகே
அவற்றில் நடிப்பது அழகே
அவற்றைப் பார்த்து
ரசிப்பது அழகே
ஆதலால்
காதலின் சக்தி மகுத்தானது

பூமி மீது
காதல் கொண்டதனால்தான்
சூரியன் உதிக்கிறது
இயற்கை
இயங்கத் தொடங்குகிறது
அந்த இயற்கையில்
அனைத்தும்
சக்தியின் வழவங்களே

புவியீர்ப்பு விசை கூட
 சக்தியின் வழவுமே
 அது பற்றிய மாயையை நீக்கிய
 பெருமையை
 பெற்றுக் கொண்டான்
 நியூட்டன்

சக்தியற்ற
 சடப் பொருளுக்குள்
 புகைந்திருந்த
 அபரிமிதமான
 அனுச்சக்தியை
 உலகுக்கு
 எடுத்துரைத்தான்
 ஜன்ஸ்ரைன்

ஆனால்
 காதலில் ஓளிந்த சக்தியால்
 எதையும் கண்டு பிழிக்க
 மனீதன்
 இன்னும் காலதாமதமாகி விட்டான்
 காதலர்கள்
 சிந்திய கண்ணீரில்
 காதற் சக்தி
 கரைந்து போனதா?

காதலர்களின்
 உள்ளக் களிப்பில்
 காதற் சக்தி
 கணளாந்து போனதா?

இன்றைய காதலர்களே!
 உங்களுக்கு
 ஒரு வேண்டுகோள்
 காதலியுங்கள்
 அதே போல்
 காதற் சக்தியால்
 கண்டிரிடப்புக்கள் செய்யுங்கள்
 நானைய உலகின்
 நல் வாழ்வீர்கு

சமதர்மம்

காட்டுனிலே துள்ளீத் திரியும்
 புள்ளி மானும்
 வேகமாகப் பாயும்
 வேங்கைப் புலியும்
 ஒரே கரையில்
 தண்ணீர் ஞுப்பது சமதர்மமே
 அந்தப் புள்ளிமானை
 வேங்கைப்புலி
 வேட்டையாநும் போது
 வேங்கைப்புலியின்
 வெற்றிக் களிப்புக்கு
 புள்ளிமானின்
 மரணவேதனை ஈடாகுமா?

வெண்புறா பறக்கும்
 அந்த நீல வானில்
 செங்கழுகு பறப்பது சமதர்மமே
 அந்த வெண்புறாவை
 செங்கழுகு அடுத்துத்
 தீன்னும் போது
 செங்கழுகின் ஆசிக்க வெறிக்கு
 வெண்புறாவின்
 இயலாமை இணையாகுமா?

அரசனும் ஆண்டியும்
 ஒரே இறைவனை
 வணங்குவது சமதர்மமே
 ஆட்பலம்
 ஆயுத பலம்
 அதிகார பலம் மிககோர்
 அகிலத்தை
 ஆளும் பலம் பெறும் போது
 மற்றொர்
 அவர்களீன் ஆட்சீயில்
 அல்லல் அடைவது
 சமதர்மம் ஆகுமா?

விளக்குகள்

எங்கள் சுப்ர நாக்ஞகள்
 இருளைக் தழுவாலி
 இரவின் இரகசீயங்களை
 சேநுவதனால்தான்
 வீழந்ததும்
 இருளின் நண்பர்கள்
 எங்களை அணைக்கும்படி
 காற்றுக்குக்
 கடிதம் எழுதுகிறார்கள்
 அதனால்
 இருளின் நண்பர்கள்
 எமக்கு எதிரிகள்

நாங்கள்
 எண்ணெய்க்குப் பதிலாக
 வெளிச்சத்தை
 பண்டமாற்றுச் செய்யும்
 சில்லறை வீயாபாரிகள்
 நாம்
 இருளில் மலரும் மலர்கள்
 எம்மை மொய்க்க வரும்
 வண்டினங்களுக்கு
 மதுவைக் கொடுக்காமல்
 மரணத்தையே கொடுக்கிறோம்

திறாவது அறிவு

அலைகளீன் ஓசையால்
 அல்லும் பகலுமாய்
 இறைவனைத் துதிபாடும்
 கடலே! பெருங் கடலே!

அன்று
 அந்தக் கறுப்பு ஞாயிறன்று
 உன் பேரலைகள்
 மனிதர்களைத் துருத்திய ஸபாழுது
 அவர்களுல் சீலர் - ஒடினார்கள்
 - வீழுந்தார்கள்
 - எழுந்தார்கள்
 இன்னும் சீலர் - அழிழுந்தார்கள்
 - இறந்தார்கள்
 - மிதந்தார்கள்

அன்று
 உன்னிடமிருந்து
 மனிதர்கள் கற்றவை ஏராளம்
 அப்படியிருந்தும்
 அவர்கள்
 அச்சமடைந்தார்களா?
 உன்
 அலைகள்
 மனிதர்களீன்
 உறவுகளைப் பறித்த ஸபாழுது

உடைமைகளைச் சிதைத்த பொழுது

அவர்கள் - அழுதார்கள்

- புலம்பீனார்கள்

- கதறினார்கள்

உன்

அலைக்கரங்கள்

மனிதர்களைப்

பற்றிப் பறித்தாலும்

அவர்கள்

உலகில் பற்றிழந்தார்களா?

இல்லை!

ஓரு நூறு வருடங்கள்

வாழ வந்த மனிதர்கள்

பல நூறு வருடங்களுக்கு

கொடி போட நினைத்தார்கள்

அதனால்

அவர்கள் - கனவுகளுக்கும்

- கற்பனைகளுக்கும்

- நினைவுகளுக்கும்

அழையாகி

உறவு மலை உயர்த்திற்கு

செய்த பாவங்களை

பனை மர உயர்த்துக்கு

எழுந்த

உன் பேரலைகளால்

எப்படி விழுங்கினாய்?

உன்

நீலக்கடலைகள் கூட

கறுப்பு நிறமாக மாறியது

அதனால்தானா?

இப்போது நீ
 அடங்கிவிட்டாய்
 ஆனால்
 மனிதன் திருந்தி விட்டானா?
 இல்லை
 அன்று போல் இன்றும்
 கொலைகள் நடக்கின்றன
 தண்டனைகள் இல்லை
 கற்புகள் அழிகின்றன
 கசையழகள் இல்லை
 விபச்சாரம் நடக்கிறது
 கல்லுழகள் இல்லை
 கருவிலே கொலை நடக்கிறது
 விசாரணைகள் இல்லை

இறைவா!
 தண்டனைகள் கொடுத்தும்
 திருந்தாத
 இந்த மனிதர்களுக்கு
 நீ
 அருட்கொடையாகக் கொடுத்த
 ஆராவது அறிவு
 அவசியந்தானா?

அவனது சிலர்

“ரோசாப் பூ
மஞ்சமளங்றாய்
நானிருப்பேன்
சுகமாக
நீ உறங்கி
உன் களைப்பை
தீர்த்துக்காள்
என் அன்புக் காதலனே!”
என்றாள்
அந்தக் காதலி
தன் காதலனிடம்

அவன் சீர்த்துவிட்டான்
“ரோசாப் பூவா...?
அதுவும் ரோசாப் பூ மஞ்சமா...?
ரோசாப் பூ முட்கள்
முதுகிலேகுத்தும் போது
நானைப்படி
சுகமாகத் தூங்குவேன்
காதலன்
காதலியிடம் கேட்டான்

அவள் சொன்னாள்
“அப்பழயென்றால்
முள்ளீல்லா
ரோசாவாக
நான் மலர்ந்து
உனக்கு மஞ்சமாவேன்”

“இல்லை
 நீ
 மள்ளுள்ள
 ரோசாப் பூவாகவே இரு
 அப்போதுதான்
 இன்பதுன்பம் இரண்டையும்
 அனுபவிக்க
 என்னால் முடியும்”
 என்றான் காதலன்

திருக்கா
திருக்கா
திருக்கா
திருக்கா
திருக்கா
திருக்கா
திருக்கா

அறிமுகவுரை

கவித்துவம், இறைவனின் ஓர் அருட்கொடை. அதை எல்லோரும் அடைந்து கொள்ள மாட்டார்கள். சீலர் கவித்துவத்தை இயல்பாகவே பெறுவர். ஆனால் அவர்கள் முறை சார்ந்த மொழிப் பயிற்சிகளையோ, கவிதைகள் எழுதும் முன் பயிற்சிகளையோ பெற்றிருக்க மாட்டார்கள். இன்னும் சீலர் அவற்றை முறையாகப் பயின்று ஏனைய கவிஞர்களின் செல்வாக்குகளையும் பெற்றிருப்பார்கள்.

“கனவுப் பூக்கள்” கவிதைத் தொகுதியின் ஆசிரியர் உ. நிசார் சிங்கள மொழி மூலம் கல்வி பயின்றாலும் தமிழ் மொழியில் கவிதை படைக்கும் ஆற்றல் மிக்கவர். கவித்துவம் ஓர் அருட்கொடையாக இயல்பாகவே அவருக்குக் கிடைக்கப் பெற்றிருக்கின்றது.

இவர் கண்டி மாவட்டத்தின் உடுநுவரை முறுத்தகறுமுளையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவரும் தற்போது மாவளன்லையில் வசித்து வருபவரும், மாவளன்லை பதுரியா மத்திய கல்லூரியில் கடமையாற்றுபவருமான உ. நிசார்; உடுநுவரை டி.பி. விஜயதுங்கா தேசிய பாடசாலை, கம்பளை சாவூரிரா தேசிய பாடசாலை, கம்பளை விக்கிரமபாகு தேசிய பாடசாலை என்பவற்றில் சிங்கள மொழி மூலம் கல்வி பயின்றவர். அப்படியிருந்தும் தமிழ் மொழியை தன் முயற்சியால் கற்றுத் தேர்ந்து தமிழ் கவிதை உலகுக்குள் காலடி எடுத்து வைத்ததை பாராட்டுவதற்குரிய ஒரு விடயமாகும்.

இவரின் கவிதை ஆக்கங்கள் இலங்கைகயின் பல பத்திரிகைகளிலும், இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன இஸ்லாமிய நிகழ்ச்சிப் பிரிவிலும் எச்.எல் முஹம்மது நிசார், உடுநுவரை நிசார், உ.நிசார் என்ற பெயர்களில் பிரகுரமாகியுள்ளன.

இவர் தனது கவிதைகளைத் தொகுத்து “கனவுப் பூக்கள்” என்ற பெயரில் வெளியிடுவதையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இவரின் முயற்சிக்கு எனது பாராட்டுக்கள்.

என்.பி.எம் சைபுதீன்,
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
அரசுறவியல் துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.